

VRHOVNI SAVET 03458089 E

VOJNA. TAJNA
STROGO POVERLJIVO

STENOGRAFSKE BELEŠKE

sa 28. sednice

VRHOVNOG SAVETA ODBRANE

- održane 2. novembra 1994. godine -

BEOGRAD

03458090

STENOGRAFSKE BELEŠKE

sa 28. sednice

V R H O V N O G S A V E T A O D B R A N E

ODRŽANE 2. NOVEMBJA 1994. GODINE

Sednica je počela s radom u 16,15 sati.

Prisustvovali su: Zoran Lilić, predsjednik SR Jugoslavije - predsjednik Vrhovnog saveta odbrane; Slobodan Milošević, predsjednik Srbije; Momir Bulatović, predsjednik Crne Gore - članovi Vrhovnog saveta odbrane; dr Radoje Kontić, predsjednik Savezne vlade; general-pukovnik Momčilo Perišić, načelnik Generalštaba Vojske Jugoslavije i general-major Slavko Krivošija, načelnik Vojnog kabineta Predsednika SRJ.

(Stenografisao Jordan Živanović, viši debatni štenuograf - redaktor u Kabinetu Predsednika SRJ).

Predsedavao je Zoran Lilić, predsjednik Vrhovnog saveta odbrane.

ZORAN LILIĆ:

Predlažem da počnemo s radom.

MOMIR BULATOVIĆ:

Pre nego što predjemo na dnevni red, a konto ovih jučerašnjih razgovora. Stalno je govorio o pozitivnom planu akcije. Mislím da bismo mogli zadužiti naše Ministarstvo inostranih poslova da ono sačini jedan dokument, čisto da podsjeti i nas i međunarodnu javnost na ovo što je do sada uradjeno. Sve ovo što je do sada uradjeno treba staviti u jednu cjelinu, počevši od Slovenije, preko Makedonije.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

On ima taj načelan prilaz da je bolje imati jedan pozitivan pristup, nego imati poziciju da se nešto odbija ono

što se nudi od međunarodne zajednice.

MOMIR BULATOVIĆ:

To bi i njemu strašno mnogo koristilo. Mislim da to možemo da uradimo, počevši od našeg odnosa prema Sloveniji, pa njenog odbijanja, pa kontinuitet odnosa prema Vensovom planu, pa stav prema mirovnim procesima u Bosni itd. Onda bi on imao "municiju" da može u Kontakt grupi i kod ovih drugih ljudi da to kaže. Kada se kaže, recimo: "nećemo da izvršimo priznanje", a posle toga te više niko ne sluša. Treba da kažeš: "da, priznajemo samo pod uslovima koji su takvi i takvi". To je u suštini isto, samo što si ti uvek insistirao da idemo na pozitivni pristup.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Imaš potpuno pravo da se oni mnogo ne razumeju u sve to - vidite koliko je njih promenjeno: kod Amerikanaca je bio Bartolomju, pa Redman, sada je Tomas. Francuz se isto menjao, sada se Ruš menja.

ZORAN LILIĆ:

Momin predlog je dobar predlog.

MOMIR BULATOVIĆ:

Mislim da bismo mogli da zadužimo Savezno ministarstvo da napravi to i da svi imamo i da nam to koristi u kontaktima, da ne izmišljamo.

RADOJE KONTIĆ:

Mi, inače, pripremamo jedno obraćanje Savetu bezbjednosti, odnosno UN za potpuno ukiđanje sankcija. Imamo nameru da damo obrazloženje za to, tačku po tačku.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, predlažem da počnemo 28. sednicu Vrhovnog saveta odbrane.

Da li ima primedbi na zapisnik sa 27. sednice?

(Nema).

Konstatujem da je zapisnik usvojen.
Za današnju sednicu sam predložio sledeći

D n e v n i r e d :

1. KADROVSKA PITANJA
2. TEKUĆA PITANJA

Pod tekućim pitanjima bismo razmotrili situaciju oko Prevlake, eventualnu saradnju sa Pakistanom i Izraelom oko proizvodnje naoružanja i vojne opreme i probleme koji su se pojavili oko isplate nadoknade pripadnicima 30. kadrovskog centra, koji smo mi svojom odlukom na prošloj sednici, praktično, ukinuli.

Molio bih da uvažimo zahtev Saveza udruženja ratnika oslodilačkih ratova Srbije od 1912. do 1920. godine, koji se odnosi na pružanje njima simbolične pomoći. Njih ima 33 živa ratnika. Mislím da to možemo da odvojimo - to je otprilike 3.000 dinara mesečno.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Slazem se.

MOMIR BULATOVIĆ:

To se u Crnoj Gori isplaćuje.

ZORAN LILIĆ:

Ono što je posebno teško, to je kada neko od njih umre, oni to skupljaju izmedju sebe.

Mislím da ukupnu brigu za to može da preuzme Savezno ministarstvo odbrane. To nisu nikakva sredstva.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Zaista, nisu nikakva sredstva.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, to prihvatamo.

RADOJE KONTIĆ:

Ja bih molio da se da informacija o stanju u Bosni i Hercegovini.

ZORAN LILIĆ:

Karta je tu, to ćemo prvo razmatrati.
Reč ima general Perišić.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Gospodo predsednici, ja bih vas u najkraćim crtama upoznao sa situacijom u Bosni.

Muslimansko-hrvatske snage su prešle u opštu ofanzivu, sa ciljem da preseku zapadni deo Republike Srpske na pravcu Bihać prema Bugojnu. Na tom prostoru ostvarile su određene uspehe. Vidite da se ovi njihovi klinovi, što je predviđanje njihovih namera, poklapaju otprilike sa prostorom - ova crna crta je ono što je Kontakt grupa dala da pripadne hrvatsko-muslimanskoj koaliciji.

Znači, oni su tu prešli u ofanzivu, prešli su u ofanzivu na pravcu Bjelašnica prema Goraždu i iz Goražda prema Bjelašnici, sa ciljem da se spoje i da naprave put u ovoj enklavi.

Takodje, imaju izražena dejstva prema koridoru. Do sada su, od 1. septembra uspeli da osvoje 843 kvadratna kilometra prostora. Sa tog prostora Srbi su morali da povuku ukupno oko 15.750 stanovnika.

Dosadašnji ukupni gubici: poginulo je 536 pripadnika, teže ranjeno 673, lakše ranjeno 1.842, nestalo ili zarobljeno 235. To znači da su za dva meseca borbe izgubili oko 3.000 ljudi ili prosečno oko 1.500. Medjutim, pošto je intenzitet borbenih dejstava bio daleko manje, taj broj se kreće oko 1.000 u septembru, a u oktobru negde oko 2.000 ljudi.

Gubici u materijalnim sredstvima jesu: 15 tenkova, oko 30-ak raznoraznih artiljerijskih orudja i protivavionskih i druga sitnija sredstva.

MOMIR BULATOVIĆ:

Da li su tenkovi zarobljeni ili uništeni?

03458094

MOMČILO PERIŠIĆ:

Tenkovi su zarobljeni, jer je došlo do naglog povlačenja Srba sa ovog prostora. Postignuto je iznenadjenje od strane Muslimana. Imamo indicija da je tamo još i radjeno nešto na uticaju o povlačenju boraca sa prve linije fronta. Nismo uspjeli da dokučimo da li su to lokalni organi vlasti, ili je to možda čak neko uradio po nalogu Republike Srpske, sa ciljem da svoj politički poraz, na neki način, opravdaju vojničkim porazom. Ti ljudi su, u prvom redu, psihološki iznuravani, govoreći im da je to prodato, šta oni brane itd. Drugo, postignuto je sinhronizovano veliko iznenadjenje od strane muslimanskih snaga, a mi mislimo i drugih. Sva ova sredstva su ostala zbog nemogućnosti pokretanja. Nešto su uspjeli da uništa, ali gro nije uništen.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To je slična situacija sa onom u Zapadnoj Slavoniji, kada su odatle otišli bez ikakvih razloga.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Jeste.

Novi momenat jeste da je pored intenzivnih dejstava Petog korpusa, intenzivirana su i dejstva Sedmog korpusa muslimanskih snaga. Juče su se uključile i snage Herceg-Bosne na pravcu od Tomislavgrada ili Duvna, prema Malovanu, verovatno sa ciljem da preseku kompletan ovaj prostor i da na taj način dovedu u težu poziciju Republiku Srpsku, a posebno Republiku Srpsku Krajinu. Sva ova događanja treba posmatrati u kontekstu da se stvori što povoljnija situacija za Muslimane i Hrvate u Bosni, ali i Hrvate pred diplomatske pregovore, jer pogoršanje stanja ovde stvara uslove za neku prednost Hrvata u odnosu na RSK.

Ako bi se to dalje nastavilo i oni prešli u opštu ofanzivu, obzirom na položaj Srba, mi predviđjamo sledeće:

Srbi će polako, kao i do sada, gubiti prostor i dalje, do određenog stepena, a potom će nastati veliki pad morala i doći će do masovnijeg napuštanja Republike Srpske, u prvom redu od strane civila, a u nekoj kasnijoj fazi i vojnika.

Zašto je došlo do ovoga - lako je videti iz odnosa

snaga. Do sada je prednost Srba bila isključivo materijalno-tehnički faktor; bili su inferiorni i u broju ljudi i u sve... prostor i vreme nisu radili za njih, ali sada je izbalansiran materijalno-tehnički faktor prelazi na stranu Muslimana, a materijalno-tehnički faktor utiče negativno i na moral; vreme radi za Muslimane. 20% Srba sa kompletnog tog prostora od ukupnog stanovništva drži 70 i nešto odsto prostora, što je neodrživo. Vi znate da su velike vojskovođe u osvajanju prostora, da bi išli na novi, napuštali, bez obzira što su osvojili, ali ovi teže po svaku cenu da ga zadrže i to će u ovakvim uslovima biti nemoguće.

Neminovno je da, i bez udara avijacije, postepeno gube prostor. Ako dodje do udara avijacije, selektivno ili masovnije, proces gubljenja prostora biće još izraženiji.

Odnos snaga, na primer u artiljeriji, je skoro jedan prema jedan, i čak su superiorniji.

Želeo bih da napomenem kako ova situacija može uticati na bezbednost SRJ.

Prvo, stanje u Vojsci SRJ.

Vi znate da smo preduzeli određene mere borbene gotovosti. Prema razvoju situacije, momentalno nema potrebe za višim stepenom borbene gotovosti, ali obzirom na stanje Vojske, morali bismo nešto preduzeti u narednom periodu, a posebno po pitanju materijalnog faktora.

Popunjenost ubojnim sredstvima: pešadijska municija za podršku u pešadiji je 37%, što je malo. Artiljerijska municija za protivoklopnu borbu je 46%. PA municija cevna je 47%. Kritična ubojna sredstva ukupno u naoružanju našem je - mina 120 mm imamo samo 16%, raketa 64 itd.

Pogonska sredstva: benzina imamo 46%, dizel goriva 21, mlaznog goriva 8%, intendantska sredstva 20% i odeće 25%. To je u materijalnim rezervama Vojske Jugoslavije.

Stanje je sledeće:

Ukupna popunjenost Vojske Jugoslavije, prema mirnodopskoj formaciji, odnosno po onom usvojenom broji 126.000. Mi smo momentalno popunjeni sa 74%, a ovo se pre svega odnosi na to što u ovom periodu moramo, na neki način, da premostimo

nedostatak mladića, jer se prešlo sa sistem sa 18 na 21 godinu, a radi štednje ne pozivamo adekvatan broj vojnih obveznika da ih zameni, tako da je to 74%. To ovde imate po kategorijama.

Izražen je odliv kadra, zbog ukupne situacije, a pre svega zbog nerešenih stambenih pitanja, zbog relativno niskih primanja i nudjenja većih primanja u drugim strukturama. Otišlo je, mimo penzionisanja, od 1. 1. do 30. 9. 1994. godine, iz vojske podoficira 391 i oficira 413 - ukupno 804 čoveka. To znači da je otišlo ljudi onoliko koliko iškolujemo za godinu dana, što je veoma indikativno i složeno, o čemu ubuduće moramo voditi računa.

Kritične dužnosti: komandirima odeljenja i vodova popunjeni smo sa 67%; to je najteže - tu trebaju vojnici po ugovoru; imamo samo jednu trećinu, jer su niska primanja u odnosu na primanja u civilstvu. Komandirima četa i baterija 88%, komandantima bataljona diviziona 70% i pilota 90%.

Nešto bih rekao o našem predlogu mera.

Prvo, predlažemo da Vlada SRJ odmah uputi najstrožiju protestnu notu OUN, stalnim članicama Saveta bezbednosti, predstavnicima Kontakt grupe i UNPROFOR-u, sa zahtevima da se odmah obustavi - na diplomatskom planu - muslimanska ofanziva, a posebno ofanziva iz zaštićenih zona. Nisam napomenuo da je zona oko Sarajeva zaštićena, a oni je koriste za agresivne namere, koriste i onu iz Bihaća itd.

Mi smo blokadu prema Republici Srpskoj uveli sa ciljem da se stvore uslovi za mirno rešavanje krize, a nikako da se kriza reši putem rata. Medjutim, Muslimani su ohrabreni čak i javnom podrškom SAD. Ako se to tako nastavi, onda će Srbi tamo zaista doći u bezizlazni položaj.

Drugo, molim da se dodele finansijska sredstva koja su već odobrena - onih 36 miliona, što smo do sada već potrošili na povećane mere borbene gotovosti i što ćemo potrošiti. U slučaju daljeg nepovoljnog razvoja situacije po bezbednost SRJ, moraćemo ići na povećanje mera BG, kako ste vi odobrili, a to će angažovati više ljudstva i biće potrebno više sredstava, kao i pogonskih sredstava itd. To bi bila dodatna sredstva.

Znači, sada molim za ovih 36 miliona. Ako budemo prinudjeni na ovo, onda su potrebna još neka sredstva. Ako bude ništa uz tih 36 miliona, imamo "na glavu" da se postavimo i izdržaćemo do kraja godine.

Dalje, ako je moguće, da se preko Savezne vlade odobre, pored tih 36 miliona, dodatna sredstva od 7,5 miliona dinara za utrošak za lečenje ranjenika iz Vojske Republike Srpske i bolesnika iz RSK. VMA nam je u izuzetno teškoj situaciji. Vi znate da za sanitetsko obezbedjenje Vojske Jugoslavije nije predviđen ni dinar u startu - za zbrinjavanje ranjenika, nego samo za Vojsku Jugoslavije, a mi ih primamo non-stop. To VMA i druge institucije dovodi u veoma tešku poziciju, tim prije što oni od tih odobrenih sredstava moraju da utroše postojeća, a svi prihodi idu u Saveznu vladu.

Drugo, ako je moguće da Savezna vlada taj deo prihoda koji ostvarimo ostavi, i ako može preko Vlade Srbije ubrza donošenje odluke o ukidanju akciza za Vojsku Jugoslavije za naftne derivate.

Ovde imamo preduzete mere (pokazuje na karti). Jedinice na terenu su obeležene zeleno, koje su u sklopu redovnih aktivnosti, sa napomenom da na Kosovu i na prostoru Raške oblasti konstantno održavamo jedinicu koja je spremna momentalno za upotrebu, zavisno od razvoja situacije. Tu ukupno imamo oko 1.027 ljudi angažovano.

Jedinice u prostoru su prvenstveno ove na Kosovu, koje pored izvodjenja obuke imaju zadatak da u slučaju indikatora oružane pobune što prije preseku mogućnost prelivanja nemira iz jednog prostora u drugi. Takvih je negde oko 900 vojnika angažovano. Jedinice obezbedjenje pruge - vi znate da obezbedjujemo prugu, ali sa našeg prostora, u slučaju da neka nekontrolisana grupa, zajedno sa MUP-om prugu Beograd-Bar koja ulazi u Republiku Srpsku, tu je angažovana jedna četa. Imamo jedinice na obezbedjenju državne granice, ukupno oko 3.000 ljudi, od čega na pojačanom obezbedjenju 2.848, a dubińskom oko 78 ljudi, a pojačano obezbedjenje je na granici prema Republici Srpskoj, prema Hrvatskoj i prema Albaniji.

Imamo jedinice po direktivi o posebnim merama stalne BG, koje su u gotovosti u kasarnama, do tri časa - od

datog signala, za tri sata se mogu upotrebiti; to je oko 15.299 ljudi.

Znači, ukupno jedinice, bez ovih jedinica na terenu, koje su u funkciji borbene gotovosti, to je 18.225, a sa jedinicama na terenu je oko 20.309 ljudi.

Lično, mislim da sada, obzirom na stanje, ne mora ništa da se pojačava, ali čim bude pretila opasnost, primera radi, da se spoji enklava Goražde sa Bjelašnicom, čime se omogućuje dovodjenje snaga iz dubine, odmah pretila opasnost proširivanja prema Čajniču, a to ugrožava prostor Raške oblasti i morali bismo na ovom prostoru imati jače snage, kao ispoljavanje Tuzlanskog korpusa i njegovih aktivnih dejstva prema Zvorniku, jer je to svega 10 km - njihova najistočnija granica - od Zvornika.

Inače, smatramo da u ovoj situaciji opasnost od spoljnog neprijatelja ne pretila.

Toliko najkraće.

ZORAN LIILĆ:

Čuli smo generala Perišića.

Videli smo kakvo je trenutno stanje u Republici Srpskoj i kakav je nivo borbene gotovosti kod nas, kao i predlog generala Perišića kako da se zadrži taj nivo, odnosno kako da se obezbedi sve ono što je neophodno da bi mogli dobro da rade, a ova sredstva su već i ranije odobrena na Vrhovnom savetu odbrane. Savezna vlada ej imala zadatak da ispoštuje tu odluku.

Reč ima Radoje Kontić.

RADOJE KONTIĆ:

Prvo, oko apela, odnosno zahtjeva za prekid borbe u eks Bosni i Hercegovini, za to bi trebala politička odluka vas trojice predsjednika.

Što se tiče ovih drugih stvari oko budžeta i ovih pregovora koje je general Perišić dao, mislim da nema potrebe da se zavaravamo. Možemo mi da se saglasimo da sva ova sredstva koja su prihod budžeta ne idu u budžet, nego da se daju direktno, ali od toga nema efekta; to je samo zavaravanje; nismo rešili

problem. Uzmimo, recimo, da 10 miliona ostvari VMA - kad to oprihodujemo, istog trenutka 75% se prebacuje Vojsci, a za vojne penzije ostane 9%, znači, 84%. Ako bismo iz budžeta izvukli 10 miliona, on bi imao 8,5 miliona manje iz budžeta. Prema tome, efekat je milion do milion i po od 10 miliona.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Nismo se tu razumeli. Troškovi lečenja do sada, od 1. 1. 1994. godine su 7,5 miliona, a ni dinara za to nismo dobili.

RADOJE KONTIĆ:

Odlično semo se razumeli. Te stavke u budžetu nema. Prema tome, ja mogu da dam Vojsci samo ono što je stavka u budžetu. Možemo se mi zavaravati.

Drugo, oko akciza, Srbija je odbila da skine akcize - dobio sam pismo od njih, gde piše da je upoznat i predsednik Vlade. Prema tome, to je ostalo kao mogućnost.

Treće, oko 36 miliona - to je trebalo da podijele republike i federacija, ali do saglasnosti nije došlo.

Ono što ja predlažem da se sada uradi, to je: mi smo za 9 mjeseci imali izuzetno restriktivan odnos prema komplet-
nom budžetu kao cjelini - i prema Vojsci i prema nama. Nama je za četvrti kvartal ostalo 550 miliona dinara. Znači, za ovaj kvartal ostalo nam je znatno više sredstva, nego što ej bilo u prethodnim kvartalima.

Osnovni zadatak bi sada bio da vidimo da li možemo namaknuti ovoliko prihoda koliko nam preostaje sa budžetskim stavkama do kraja godine, a ako to možemo, onda bi Vojska za ova tri mjeseca mogla dobiti blizu 400 miliona dinara, a to je za tri mjeseca više nego za prethodna četiri mjeseca. To je jedina mogućnost. Nemojte da se gubimo oko toga hoćemo li milion dinara dati za ovo ili ono. Ovo je sada ključ - da vidimo kako i na koji način da obezbedimo prihodnu stranu budžeta SRJ u iznosu od 550 miliona i da Vojsci od toga za ova tri mjeseca damo 400 miliona. Ona sa tim može da zadovolji svoje najosnovnije potrebe. Za iduću godinu ćemo razgovarati već iduće nedelje.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja ne tražim nešto čega nema. Ali, pogledajte sve ove "krompiriće" koji predviđaju sredstva i ljude. Sve su to povećani troškovi zbog novonastale situacije, za što u budžetu u startu nismo računali, jer nismo mogli računati. Deo toga je već potrošen.

RADOJE KONTIĆ:

Vi u ovom kvartalu u odnosu na prethodni kvartal možete dobiti 100 miliona više, ali ne u odnosu na budžet. Jer, budžet se može promjeniti samo rebalansom, a o tome nema govora, jer neće proći.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Mnoge obaveze dospevaju tek sada, a vi smatrate da je to povećanje - to nije povećanje. Ja tražim povećanje zbog ovoga, a ako nije moguće - da vidimo šta da radimo? Ja onda ne mogu da izvršim zadatak, ljude ne mogu da pošaljem na granicu, jer nemam čime da pokrijem taj zadatak. Računao sam na tih 36 miliona što je obećano.

ZORAN LILIĆ:

Mi smo od dve mogućnosti za povećanje borbene gotovosti - jedna je bila milijardu i nešto, a druga je bila 36 miliona - izabrali ovu od 36 miliona. Tu je bio prisutan i potpredsednik Zebić. Sredstva su utrošena i održava se taj nivo borbene gotovosti.

RADOJE KONTIĆ:

Predsjedniče, ja mogu da "igram igru", mogu da kažem da se izdvoji toliko miliona iz ovog budžeta, ali nemam onda da dam za drugu svrhu. Mogu da kažem: uzmite 36 miliona, izdvojite toliko, ali moraćemo odmah smanjiti na drugim stavkama. To je samo papirno i formalno igranje. Nema onda bez rebalansa budžeta ništa.

ZORAN LILIĆ:

Da li ne treba da primamo ranjenike na VMA?

Da li je moguće da se izdvaja iz nečega čega nema?!

RADOJE KONTIĆ:

Ukupna savezna administracija ima 110 miliona dinara!

ZORAN LILIĆ:

Izvršili smo kompletnu preraspodelu sredstava iz budžeta Vojske za plate - po osnovu ratnih materijalnih rezervi, povećanja rezervi koje su utrošene nismo ništa uradili, sve je otišlo za plate.

RADOJE KONTIĆ:

Onda ima dve mogućnosti: jedna je da idemo sa rebalansom u Skupštinu, koji neće proći; druga mogućnost je da se za ova dva meseca primi to što je u budžetu.

ZORAN LILIĆ:

Mislim da ako odluke koje ovde donosimo nisu u mogućnosti da se realizuju, onda to odmah treba reći, a ne kada se one prihvate, onda nema mogućnosti da se to ostvari.

RADOJE KONTIĆ:

Kada je doneta odluka za tih 36 miliona, ja nisam bio tu, tu je bio Zebić, dva predsednika vlada i oni su to prihvatili. Ni jedna ni druga republika ne reaguju, posle moja tri pismena zahtjeva. Ali, kažem - mi možemo izdvojiti iz saveznog budžeta 36 miliona, ali to znači da onda imaju manje na ovoj drugoj stavci. Mi možemo da se igramo, ali to ne rešava problem. Ali, povećati obim u odnosu na sadašnje troškove, makar i imali sredstava, to možemo samo rebalansom u Skupštini. Ali, ako to ode u Skupštinu, imaćemo hiljadu problema. Ja tvrdim da Vojska neće potrošiti ni ovih 400 miliona!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Nećemo, kada ja danas dugujem 70 miliona?

03458102

RADOJE KONTIĆ:

Ne treba da dugujete, možemo odmah da platimo.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja svakodnevno dugujem od 60 do 70 miliona.

RADOJE KONTIĆ:

Nisam se za to raspitao, ali mislim da u ovom trenutku nema za to razloga, jer smo sve naše budžeta koje su u depozitu - nisu u kreditima, nego su po zahtjevu Avramovića u mirovanju - prema tome, možemo platiti preduzećima.

ZORAN LILIĆ:

Mislim da ovako možemo da zaključimo:

Da vidimo koji je nivo sredstava potreban Vojski da održi ovaj stepen borbene gotovosti i ovaj nivo standarda koji ima i da li se to uklapa u ovih 400 miliona, o kojima priča predsjednik Kontić.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Meni nije logično da se sve potrebe Vojske ne mogu pokriti u četvrtom kvartalu sa 400 miliona - to je povećanje od 100 miliona. To je preko milion dnevno povećanje u odnosu na ono što su trošili u prethodnom kvartalu. Treba gledati koliko se realno troši.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Mi smo ovog momenta 72 miliona u minusu.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Vama nije cilj da u 1995. godinu udjete bez ijednog dinara duga?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da, ali mi smo prošle godine ušli sa 200 i nešto miliona duga, i to nas i muči.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

A ove godine ćete ući sa 50 miliona duga!?

ZORAN LILIĆ:

Mislim da je ovo najlogičniji zaključak: da vidimo šta se se to uklapa u 400 miliona.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da vidimo šta Vojsci treba od direktnih troškova do kraja godine, uključujući i pokrivanje ovog duga sada, ali nastaje novi dug.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ali, mi nismo obezbjedili zimnicu, nismo obezbjedili gorivo i ostale stvari za grejanje - jer smo stalno u deficitu. Što se tiče isporuke nafte, "Jugopetrol" kaže da više neće da isporučuje naftu. Za oktobar je isporučeno motornog benzina 57%, D-2 - prema ugovorenom bilansu - 48%, GM-1 75%; mazut 39% - i to ne zato što nema, nego zato što ne plaćamo redovno. Ukupno od početka godine, isporuke jesu: motornog benzina 57% od potreba, 48% razno-raznih destilacija i D-2, mazut 39% i GM-1 75%.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Realno je da mi, sa stanovišta priliva i odliva sredstava posmatramo potrebe Vojske u ovom poslednjem kvartalu. U tome treba realno predvideti: ako je to 400 miliona, na teret toga će biti delimično smanjen negativni minusni saldo, ali isto tako je realno da će s presekom 31. 12. istekom budžetske godine Vojska, takodje, ostati u nekom dugu prema dobavljačima po osnovu novih nabavki učinjenih u decembru mesecu, koje će se platiti u januaru.

Bitno je da ćemo mi konstatovati sa 31. 12. mnogo manji negativan saldo kod Vojske, nego što smo konstatovali 31. 12. prošle godine, čime ćemo ustanoviti da je popravljeno finansiranje Vojske, da je njen dug 31. 12. 1993. godine bio 230 miliona, da je njen dug 31. 12. 1994. godine, na primer, 50 miliona - znači, pet puta smanjiš taj negativan saldo, koji uvek postoji u odnosu na dugovanja prema dobavljačima, a da to znači efektivno, da bi se taj saldo popravio za još jednu trećinu, to praktično

znači da je negde oko 375 miliona, smanjujući ovaj saldo koji stalno "pliva", jer se jedan dug plaća, a drugi nastaje, što bi moglo da bude efektivno utrošeno za izdržavanje Vojske u četvrtom kvartalu.

MOMČILO PERIŠIĆ:

To znači da će sve rezerve padati i ukupno borbe-
na gotovost Vojske se smanjuje.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Zašto - na što će se potrošiti ovih 375 miliona?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Potrošiće se za obuku pilota, za gorivo, itd.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Koliko iznose vaše plate mesečno?

MOMČILO PERIŠIĆ:

42 miliona, plus penzije 12 miliona.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To je 58 miliona mesečno. 125 miliona mesečno može da se potroši. Ako je ovo 58, to znači da 70 miliona mesečno, mimo plata i penzija, ostaje za materijalno obezbedjenje Vojske. To je preko 2 miliona dinara dnevno!? Nemoguće je da je to samo tekući trošak koji čak smanjuje rezerve!?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Oprostite, nemojte da me shvatite pogrešno, ali ja idem sasvim drugom logikom. To što smo planirali - da obavljamo još neke dodatne aktivnosti, a da za to ne damo ni dinara - to ne možemo. Znači, ili da idemo na uštrb borbene gotovosti, pa da je održimo kako znamo i umemo, ali ova situacija nam govori da će stanje biti sve gore. To je disproporcija koju moramo da rešimo. Oprostite što ja ovo govorim - ovo sve treba da govorim gospodin ministar, koji sada nije tu; sada i njega zamenjujem.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Imamo li mi pregled materijalnih troškova Vojske mesečno, bez ličnih dohodaka i penzija?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Imamo!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Koliko je to mesečno?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Mogu sada narediti da se to donese!?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Jednostavno, to mi nije logično. Po brojnom stanju, to bi trebalo da bude 90 hiljada, s tim što od toga na izdržavanje više od jedne trećine ne može da se računa, jer su to starešine i civilna lica koja normalno primaju plate - znači, materijalni troškovi 50 hiljada ljudi?

MOMČILO PERIŠIĆ.

Plus ovome treba dodati ono što penzije idu iz budžeta budžeta odobrenog, a što ovde nije prikazano.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Tih 46 hiljada koji su na materijalnim troškovima Vojske treba da potroši 70 miliona mesečno!? Nemoguće je da se onda ide na teret rezervi?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Nama do kraja godine treba 210 miliona za plate do kraja godine.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Mislim da je potrebno napraviti jedan interni mini budžet za četvrti kvartal.

RADOJE KONTIĆ:

Napravljen je. U krajnjoj liniji, pošto general toliko insistira, možemo da idemo da tih 36 miliona prenesemo u budžet za iduću godinu.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Koliko je neutrošenih sredstava, koja može da do-
bije Vojska?

ZORAN LILIĆ:

Oko 400 miliona.

RADOJE KONTIĆ:

Ukupno imamo 550 miliona, a od toga ide Vojsci
75% - to je 400 miliona.

- - SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ako postoji mini budžet Vojske za četvrti kvartal,
ako je to oko 400 miliona, i ako imamo tih 400 miliona - u čemu
je problem!? Da li je taj mini budžet obuhvatio sve redovne aktiv-
nosti, a ne da se troše rezerve?

RADOJE KONTIĆ:

Taman posla da se troše rezerve. Za to nema ni
logike.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ne možemo da obezbedimo tempo nabavke, na primer,
derivata, jer ne plaćamo. Meni je non-stop stanje goriva sve
manje i manje. Neću da vas lažem - ja svakodnevno gubim u tempu
u smislu održavanja BG. Mi možemo da se odrekemo svih mogućih
nabavki. Borim se da to bude na sadašnjem nivou i za to vas molim.

ZORAN LILIĆ:

Za ovih mesec dana imamo blagi porast rezervi kada
je u pitanju sitna municija, pešadijska, artiljerijska itd.
To goriva je zadržan nivo koji je bio, uz mali pad; popuna hranom

je poboljšana itd. Momir Bulatović je tražio reč.

MOMIR BULATOVIĆ:

Ja moram da priznam da ovo, uopšte, ne razumijem? Stalno se ponavlja da na Vrhovnom savjetu odbrane nemamo dobre i prave podatke. Mi smo dobili 9 verzija plata, troškova itd. Sada se stavljamo u poziciju da bismo između toga da li ćemo direktno biti odgovorni za smanjenje borbene gotovosti, što mislim da ne treba nikako da se dopusti i taj teret ne treba prvaliti Vrhovnom savjetu odbrane i, drugo, između toga da li ćemo mi na svojevrsan način prekršiti postojeći program koji smo mi kreirali. Mislim da je ta dilema nama nametnuta i da mi sa njom ne treba, uopšte, da se nosimo.

Postoji 400miliona, postoji neka obaveza koju Savezna vlada, zajedno sa Ministarstvom odbrane, treba pred nas izvede.

ZORAN LILIĆ:

I neka to uradi!

MOMIR BULATOVIĆ:

Neka to stvarno uradi. Ja ne mislim da je neka velika cifra 36 miliona, jer ona ovdje jedino jeste sporna. Ovo je kraj godine - možemo da napravimo da ne treba da idemo na rebalans budžeta. Ali, preuzeli smo obavezu da ćemo izdvojiti ovih 36 miliona i mislim da treba da izdvojimo ovih 36 miliona, makar i računovodstvenom "gimnastikom" da prebacimo za narednu godinu.

Vrhovni savjet odbrane treba da bude oslobođen tih dilema, te finansijske "gimnastike". Nemojte zamjeriti - mi dvije trećine našeg posla radimo oko toga da se ubjédjujemo da li imamo dobre podatke ili ne? Neka to urade Ministarstvo odbrane i Generalštab u prvoj varijanti i da konačno dobijemo podatke i neka onda Savezna vlada odgovorno kaže šta može da uradi.

Mislim da se problem može premostiti sa ovih 400 miliona u ovom trenutku.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

400 miliona za jedan kvartal, to je kao da je vojni budžet milijardu i 600 miliona za godinu dana. Prema tome, to ne može da bude ispod potreba Vojske, s obzirom da joj je budžet bio milijardu i 200 miliona.

MOMIR BULATOVIĆ:

Mi se sada primičemo novom budžetu. Mi treba stvarno da imamo cjelovitu informaciju šta možemo u ovoj godini da uradimo, koje obaveze da prenesemo za narednu godinu i kako na bazi tih obaveza da kompenziramo kroz novi budžet. Opet ćemo se susresti sa nekom licitacijom cifri od 2 milijardi i nešto do nekih milijardu i 400 miliona. Ovaj problem moramo cjelovito razmotriti. Ja u svojoj dokumentaciji imam sve moguće varijante različitih brojčanih veličina.

Mislim da je krajnje vrijeme da Savezna vlada, kroz Savezno ministarstvo odbrane i Generalštab dostavi jednu opdgovornu projekciju iza koje će da stane i da vidimo kako se taj problem može riješiti. Danas ne vidim da možemo nešto konkretno da odlučimo.

Drugo, Slobodane, ne vidim razloga zašto Vlada Srbije ne ukine akcize?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To mi nije poznato, videću šta je to.

Meni te stvari nikako ne idu u "glavu". Celog života sam se bavio finansijama i nešto sam mislio, i ja i drugi ljudi, da se u to razumem. Ali, ovde ne pomaže ništa! Hajde da kažemo da imamo 100 hiljada pripadnika Vojske; za četvrti kvartal imamo 125 miliona mesečno; to je preko 4 miliona dnevno. Podeli 4 miliona sa 100 hiljada, to je dnevna potrošnja po glavi 400 dinara prosečno po pripadniku Vojske! Od toga ni 10% ne može da bude lični dohodak, jer kada se on ponderiše mnogo je manji. Znači, sve ostalo su materijalni troškovi, održavanje sredstava, popunjavanje rezervi itd. Kako je to moguće da ne može to da pokrije potrebe, s obzirom da u tom budžetu nema nabavke nove opreme, naročito neke skupe: aviona itd.

MOMIR BULATOVIĆ:

Mi moramo da dobijemo prave podatke da bismo ih razumjeli. Pokušavao sam se baviti ekonomijom oko ovoga, ali iskreno da kažem - ovdje ništa ne razumijem!?

Mislim da je elementarno pitanje da omogućimo VMA normalan rad.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To je sigurno - to moramo!

MOMIR BULATOVIĆ:

Imao bih još nekoliko pitanja: kakav je odziv regruta u septembarskoj klasi?

MOMČILO PERIŠIĆ:

107% od broja pozvanih - 7% je dobrovoljaca. To su ovi koji hoće ranije da služe. Odziv sa Kosova je jako mali - govorim o Srbima i Crnogorcima. Ove druge i ne računamo, nego su to oni na dobrovoljnoj bazi - i njih 7% ima u tome.

MOMIR BULATOVIĆ:

Ja raspolazem potpuno provjerenom informacijom, pa vas molim za komentar. Nikad nije bilo lošije stanje obezbjeđenja granice prema Albaniji - pojas odgovornosti Ratne mornarice, od Ulcinja do Skadarskog jezera. Mi sada u karaulama imamo samo onoliko vojnika koliko je neophodno za čuvanje karaula - oni uopšte više ne izlaze u obilazak granice.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Na odsluženju vojnog roka popunjenost od predviđenog broja je 73%. To bismo morali do 100% da kompenziramo pozivanjem rezerve. Ako pozovemo rezervu, troškovi su još veći. Vojnika po ugovoru imamo 37%, zbog niskih primanja i niz drugih faktora.

MOMIR BULATOVIĆ:

Ako je normalni broj 30 vojnika na jednoj karauli - 60% od 30 je 16. Kako objašnjavate da na karauli ima 5 vojnika?

Molim da se ovo što sam rekao provjeri i da se preduzmu neke mjere. Da onda znamo da imamo samo fiktivno vojsku koja čuva karaule; a da pored nje može da prodje sa albanske strane ko god hoće.

MOMČILO PERIŠIĆ:

To ćemo provjeriti.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Rajo, molio bih da nam dostavite mini budžet za vojsku za ova tri meseca, tačno koji su troškovi predviđjeni, a da naš zaključak bude da se obezbede sredstva koja neće ugroziti borbenu gotovost, koja neće ugroziti rezerve, nego naprotiv koja će obezbediti odredjen dalji pozitivan trend, rast rezervi i borbenih sredstava, intendantske opreme i toga što je potrebno za Vojsku.

ZORAN LILIĆ:

Ja bih dodao tu i VMA.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To se podrazumeva. Treba da vidimo koliko stvarno taj račun iznosi - da se ne bavimo procentima od budžeta. Da vidimo šta je potrebno da se uradi.

ZORAN LILIĆ:

Možemo tako da završimo, pri čemu se ja apsolutno slažem sa Momirovom sugestijom oko odnosa Savezne vlade, Ministarstva, Generalštaba i Vrhovnog saveta odbrane - da svako radi svoj deo posla i da zaista dobijemo informacije koje mogu biti relevantne za odlučivanje.

Po ovom pitanju koje je Momir izneo, mislim da možemo da se složimo oko zaključka da se izvrši inspekcija svih graničnih jedinica i karaula, da se napravi jedan izveštaj koji bi bio celovit, da vidimo šta je sa popunom tih kritičnih mesta na granici i šta je razlog da nisu popunjeni.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Na kraju, moguće je da određene jedinice i u ovom redovnom izvodjenju svoje obuke pokrivaju granični prostor. To se može pametnom kombinacijom postići. Iapada da je najmanje brojno stanje popunjenosti na granici gde je najpotrebnije efektivno!

ZORAN LILIĆ:

Da li ima još nešto oko ovog pitanja?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Mi ovo pitanje nismo ni takli, osim pitanja budžeta! Ova stvar da je tamo izuzetno loša situacija, na žalost, najtvrdji je argument o potpunoj katastrofalnoj grešci napravljenoj zbog odbijanja Mirvnog plana; to je direktna posledica.

One večeri kada smo poslednji put s njima razgovarali u Dobanovcima - tu je Momir, tu je Momčilo - mi smo vrlo precizno ukazali na takvu tendenciju i nacrtali šta će da se dešava. Oni dokazuju da ne treba da se prihvati Mirovni plan. Na žalost, ti dokazi sada koštaju - kakvi 3.000, to nije tačno - mnogo više! Ništa od Goražda nije trebalo da pogine, ni na Goraždu, ni na koridoru, ni na Nišićkoj visoravni, ni na Grabežu i dolini Une, na Kupresu itd.

Ali, ako je cena da se dokazuje da je ispravna odluka rukovodstva na Palama da odbije Mirovni plan, da toliki ljudi izginu, sa na žalsot rezultata gubitka teritorije, a ne dobitka teritorije, onda ja uopšte ne znam šta je logika, šta je pravda, šta je pametno!?

U političkim odlukama stvari se mere po rezultati-
ma, a ne po idejama. Rezultat je gubitak teritorije i gubitak
ljudskih života za bezizgledan cilj: da se natera međunarodna
zajednica da, u korist srpske strane, popravi plan koji je srpskoj
strani dao pola Bosne i Hercegovine - da da više!

Potpuno je jasno da se stvari kreću u suprotnom
pravcu. Mirovni plan je još uvek na stolu, na svu sreću! Ako
se izraženim borbenim dejstvima muslimansko-hrvatske koalicije
karta promeni, taj plan više oni neće prihvatiti!

Slažem se da Ministarstvo spoljnih poslova treba da pripremi jedan demarš u ovom smislu, ali vi ćete čuti odgovor; odgovor će biti: "Gospodo, srpska strana je odbila mir, a ne muslimanska, koja ga je prihvatila! Odbili ste mir, ali protestujete što strana koja je prihvatila mir, zbog vašeg odbijanja mira, nastavlja da vodi rat! Izvinite, da li tu ima neke elementarne logike? Vi ste odbili mir, a tražite da drugi koji su prihvatili mir poštuju mir, a vi ste ga odbili!?"

MOMIR BULATOVIĆ:

S obzirom da će sasvim izvesna reakcija biti takva kako opisuje Slobodan Milošević, meni se postavlja pitanje oportuniteti da li uopšte da to pravimo? Taj demarš može da bude za nas veoma štetan, zbog što sa unutrašnje-političkih prilika može da izgleda kao neka naknadna griža savesti, kao neka želja. U stvari, mi sada uradimo nešto što samo lijepo zvuči, a ništa ne mijenja na suštini.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To ne menja ništa u smislu da će Ujedinjene nacije da se "rasplaču", ili Amerikanci koji su aktivno dali podršku Muslimanima i da kažu: "dobro nas obavesti jugoslovenska Vlada da su Muslimani u ofanzivi".

Medjutim, neka diplomatska aktivnost mora da se preduzima. Mislim da u našim kontaktima koje vodimo - juče sam o tome govorio novom ruskom izaslaniku - treba da kažemo da to ugrožava mirovni proces; mirovni proces nije ugašen, on traje i eskalacija ratnih dejstava nesumnjivo ugrožava mirovni proces. Mislim da Jovanović prekosutra u Zagrebu treba da skrene pažnju hrvatskoj Vladi da se oni udaljavaju od normalizacije odnosa s nama uključivanjem u aktivna dejstva na bosansko-hercegovačkom ratištu jedinica HVO, jer to nije Herceg-Bosna, to su regularne jedinice HVO-a! Tako to treba i postaviti u razgovoru s njima.

Mislim da to pitanje treba otvoriti. Inače, mislim da svako od nas, ako ima kakvu sugestiju, da da Jovanoviću. Sutra sam planirao da s njim razgovaram i da mu dam svoje sugestije. Mislim da mu je i Moma dao odredjene sugestije.

On će imati sas. Inak i sa Ovehom i Stoltenbergom, koje takodje treba upozoriti i tražiti od njih angažovanje, uz argumentaciju da ovo dalje komplikuje mirovni proces, da se protiv toga pobune, naročito da naglase ovu činjenicu da se ofanziva vodi iz zona bezbednosti UN, što je apsolutno suprotno karakteru tih zona, a drugo da im objasni da to ide na štetu posla za koji oni primaju platu. U posebnim razgovorima sa Granićem treba da ukaže na tu opasnost, jer će time odlagati normalizaciju odnosa s nama - to je sigurno. Oni s nama teško mogu da normalizuju odnose u bilo kojoj meri dok sa Srbima ratuju, pogotovo ako nisu napadnuti!

U tom smislu, mislim da je neka diplomatska aktivnost neophodna. Mislim da je ova plodotvornija direktna, nego objavljivanje po novinama pisama Butrosu Galiju itd. Mi smo dobili informaciju da je u Rumuniji Butros Gali obavešten od rumunske strane da se vrši prelet aviona preko rumunske teritorije za snabdevanjem oružjem muslimansko hrvatske strane - tri aviona u prošlom mesecu, jedan je najavljen za 5. novembar itd. Na to im treba ukazati, kao i Ovenu i Stoltenbergu: da je za nas zabrinjavajuće da se najviša instanca UN u licu generalnog sekretara upozorava na direktna, drastična kršenja embarga UN na dotur oružja i da se na to gleda blagonaklono. Oni na to moraju dati neki odgovor. Treba ih dovesti u neprijatnu situaciju, da bar nešto preduzmu. Mada, ja mislim da je vajda mala, jer sada svima postaje jasno ono što je nama bilo jasno. Mi smo, na žalost, tačno i realno procenili situaciju. Onda je sve zbunilo Karadžićevo samouverenje kako imaju svega, kako mogu beskrajno, kako neće odstupiti ni od čega, a ne shvataju jednu stvar: najveća naša prednost je da su teritorije koje Mirovni plan predlaže za Republiku Srpsku u srpskim rukama, tako da ne mora niko da im se skloni sa teritorije. Ako se promeni situacija na terenu, pa deo teritorija koje su predviđene za Republiku Srpsku postanu teritorije u rukama muslimansko-hrvatskih snaga, nema te svetske sile koja će Muslimanima i Hrvatima narediti da se povuku sa tih teritorija. Onda će Mirovni plan pasti u vodu, ali ne na korist politike Pala, nego na neprocenjivu štetu politike Pala. Ispašće ono što je citirao Lilić u svom

intervjuu da je najkraži, na sigurniji i najtačniji komentar bio onog seljaka na pijaci što je prevrtao papriku kada su ga pitali šta misli o Mirovnom planu, a on kaže: "Sve će da upropaste ako ne potpišu"! Oni su na najboljem putu da sve upropaste, na žalost!

Međutim, mi nismo u mogućnosti da ih u to uverimo, ali ja mislim da tu postoji jedna druga pozadina. Podsetio bih vas na reakciju Karadžića i Krajišnika kada smo im predložili razvoj situacije da će biti naterani. Oni su tada rekli: "I bolje je da budemo naterani, samo da ne prihvatimo!" Onda smo im rekli: "da budete naterani, znači mnogo mrtvih", kažu: "za šrtve se ne pita!" Prema tome, da bi svoju sujetu sačuvali, da nisu oni ti koji su prihvatili mirovni plan, zato što im je malo pola Bosne i Hercegovine, oni će da dozvole da mnogo ljudi izgine! Pozadina je ovo: oni će za to da optuže Vojsku Republike Srpske. Oni će ceo teret svoje zločinačke greške da prebace na one koji su najviše učinili da se sačuva taj narod, a to je Vojska! Na kraju će politički Vojska tamo da plati ceh, a ne političko rukovodstvo! Nadam se da to neće da uspe, ali je to naciľjano apsolutno u tom pravcu.

Ja znam kako oni razmišľaju - mi smo od njih pravili političare. Njihova politička pamet je vrlo jednoznačna. Oni su našli da krivac bude Vojska! I Vojska će da plati, na žalost, ceh! To nije jasno Mladiću i njegovom štabu, jer da mu je bilo jasno, on ne bi pustio da ga tako manipulišu. Na žalost, to je tako!

MOMIR BULATOVIĆ:

Možda bismo mogli ovaj predlog da modifikujemo, da ne pravimo neki apel medjunarodnoj zajednici, nego da se obratimo Kontakt grupi sa našom zabrinutošću zbog toga što Kontakt grupa ne reaguje na činjenicu da muslimanska strana koja je opredeljena za mir nastavlja ratna dejstva; i da sugerišemo da se što skorije sastanu, naprave te modifikacije u planu kao što su obećali itd.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Neće oni ništa da menjaju dok ovi ne prihvate Plan.

To je stav Kontakt grupe koji su objavili posle ministarskog sastanka u Njujorku.

ZORAN LILIĆ:

Koja je, u principu, korist od jednog takvog demarša ili protestne note, osim što možemo imati štete da se ponovo uključujemo u sukob?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Diplomatsku aktivnost moramo imati, da im objasnimo da to dovodi mirovni proces u opasnost. Međutim, o čemu se radi? Očigledno je da neki faktori i žele da se izbegne uspeh Mirovnog procesa. Na žalost, ti faktori u ovom trenutku presudno utiču na poziciju rukovodstva na Palama. Oni su im podigrali više puta svoju varijantu i oni su uvek kao "sóm progutali tu udicu"! Pitanje je ko tu radi svesno, a ko radi kao budala!? Poznajući ih dobro, ja sam siguran da onaj Krajišnik radi kao budala - pošto on to ne bi želeo, a za neke druge nisam siguran da li rade svesno!?

MOMIR BULATOVIĆ:

Da li je proverena ona informacija da je Buda Košutić bio u Nemačkoj i kontaktirao sa njihovim MIP-om?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To je lako proveriti, ja na to nisam obraćao pažnju. Buda Košutić je činovnik našeg Ministarstva spoljnih poslova i ne bi on mogao time da se bavi bez znanja ministra.

MOMIR BULATOVIĆ:

Da li vi imate ikakve kontakte sa Ratkom Mladićem?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Kako da nema - da nema, ne bi znao sve ovo!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja onda ovo ne bih znao.

MOMIR BULATOVIĆ:

Kakve su njegove procjene?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja sam vam rekao još pre - Ratko je, po pitanju mnogo čega, otišao u sferu irealnosti; on je u procjepu.

ZORAN LILIĆ:

Oni su svi u sferi irealnosti.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja sam nekoliko puta, uz znanje gospode predsednika jednog i drugog išao da ih naknadno ubedjujem, u smislu surovih vojničkih činjenica, ali to ništa nije vredelo. Koliko ja zaključujem, on ima osećaj da će se nešto popraviti na međunarodnom planu u njihovu korist, što je proizvod dezinformacija koja ih gura u smrt! Jer, oni ne veruju matici zemlji koja im je dala sve do sada, nego veruju nekim belosvetskim mangupima i upravo se tako i ponašaju. On je izmanipulisan od strane svoje politike i tako se i ponaša.

MOMIR BULATOVIĆ:

Kako doživljava ove poraze?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Užasno teško! Međutim, ljudi koji su četiri godine u ratu, kao on, oni su na takve gubitke oguglali, njima je to daleko drugačije nego nama. Njihova osnovna pretpostavka je da oni moraju ili pobediti ili - nestati!?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Samo je pitanje - zašto!?

ZORAN LILIĆ:

Ako nemamo više oko ovog pitanja nešto posebno da kažemo, mislim da su ove sugestije koje su date logičan zaključak da se u direktnim kontaktima, u situaciji u kojoj svi jesmo, utiče što je moguće više da se informišu svi koji mogu da utiču da prestane taj sukob. Očigledno je da je jedini način da prestane - da oni koji to nisu uradili prihvate Plan. To

njima, zaista, ne pada na pamet. Biće strašno ako ih na to natera situacija u kojoj jesu!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Oni su sada u goroj klopci - Karadžić sada ne sme da prihvati plan, jer bi ga pitali: što ga nisi prihvatio pre nego što pogiboše ovi silni ljudi!? To je logika kockara koji gubi, a misli da će da se izvadi, i na kraju izgubi sve! On i jeste kockar - to vam je poznato, ali ne bi smeo sa državom da se kocka!

MOMIR BULATOVIĆ:

Ono što mene stalno muči, to je pitanje: da li ima neke mogućnosti da se Radovanu ponudi od strane međunarodne zajednice neki privid makar časnog izlaza?

Kada me je juče direktno Nikiforov pitao šta o tome mislim, rekao sam: "Radovan Karadžić jeste takav kakav jeste, ali je par exelans politički činilac u Republici Srpskoj. Mislim da ga ne treba gurati prema sramnom porazu, jer on ne može sramni poraz da preživi; taj narod tamo neće prihvatiti poraz. imate li šanse da mu ponudite nešto što je privid uspjeha, a ne mijenja bitno Plan?" On mene pita: "Šta?" Ja sam rekao: "Vi ste bolje diplomate, vi ćete smisliti nešto bolje". Mene to stalno proganja; možda o tome naivno razmišljam?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Momo, to nije naivno, tvoje razmišljanje je potpuno logično. Ja sam gajio nadu da će, na primer, kada mi potvrdimo u susretu s Kontaktom grupom - imao sam kontakt sa celom Grupom - da su jednaka prava i da je njihovo pravo na konfederaciju u redu, da će kazati: "Sada je ovo nova činjenica, da onda to preispitamo". Uvek im baciš neki izlaz, ali u ovim suženim manevarskim okolnostima, gde je potpuno kategoričan stav celog sveta, pet velikih sila, da može dalje da se razgovara ako se prihati Plan. Oni ne shvataju da je to sužen manevarski prostor i da je to što je moglo najviše da se učini. Oni su "legli na rudu" i rekli: "U redu, potpuno je jasno, Srbi imaju isto pravo na konfederaciju s Jugoslavijom!" Ljudi, to je onda jedna država.

Pitanje je, dakle - da li je malo pola teritorije; satreće ovaj narod; pa će se postaviti pitanje: da li na tih pola teritorije ima, uopšte, ko da živi!? To je strašno!

Mi smo tamo "čuda" poslali! Poslednji podatak je - insistirao sam da ti to pošalju za ekspozice - 14.500 tona hrane i lekova smo im poslali od kada je zatvorena granica.

RADOJE KONTIĆ:

Ima i stočne hrane.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Naravno, ima i stočne hrane. To su osnovne stvari koje njima trebaju. Ne šaljemo im krompir, pa da kažemo poslali smo im 14.000 tona krompira, jer oni krompira imaju za izvoz.

ZORAN LILIĆ:

Da li je moguće organizovati još jedan sastanak sa Kontakt grupom ovde, na koji bi možda došli Ratko ili neko od tih ljudi koji može da tamo bude razuman?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ratko ne može da preuzme odgovornost da donese bilo kakvu odluku - neka to Momčilo kaže.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ne može, u pravu ste!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Oni rade po onoj logici: "Selo gori, baba se češlja!" To je makedonska narodna poslovice, koja je vrlo upotrebljiva za ovu priliku.

Ovde više nije pitanje da li oni mogu da ostvare taj cilj; mi smo im na vreme rekli da je taj cilj koji oni hoće nemoguć cilj i da je politika veština mogućeg, a ne nemogućeg. Jednostavno, nije moguće da pristane međunarodna zajednica da dve trećine stanovništva koje čine Muslimani i Hrvati, po međunarodnoj zajednici, dobiju manje od polovine teritorije! Verujte, ja nisam očekivao da nam daju polovinu teritorije! -

smatrao sam da će dati manje. Jedna trećina dobija polovinu, a dve trećine dobijaju drugu polovinu!? Oni tvrde da treba da bude obratno!? Najgore je kada se upotrebljava jedan loš primer. Skadar je dobar primer, koji Krajišnik upotrebljava na loš način. On objašnjava da "ne treba da napravimo grešku kao što je pola Crne Gore poginulo pod Skadrom, pa da se vrati!" Naprotiv, to pokazuje, čak i u onoj podeli snaga u svetu: "džaba ti je što je poginulo pola Crne Gore, ako nijedna velika sila neće da ti prizna - ima da vratiš!"

MOMIR BULATOVIĆ:

On potpuno pogrešno kaže: "ne smemo više nikada dozvoliti da nam se ponovi Skadar!" Oni hoće da isprave nepravdu od kosovskog mita na ovamo, kao da su oni bogom dani da isprave sve nevolje, umesto da sačuvaju narod i svoju državu!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

I to posle toliko muka! Izdržali smo sve, prošli kroz sve sankcije i došli dotle da cela međunarodna zajednica kaže: "Evo, niste agresori, pola Bosne i Hercegovine je vaše. Imate i pravo da se udružite sa Srbijom i Crnom Gorom". Oni kažu "ne, i silom ćemo uzeti više, produžićemo rat!?" To je apsolutno ludilo!

MOMIR BULATOVIĆ:

Već su izgubili 850 kvadratnih kilometara teritorije.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To je već 1,5 odsto.

MOMCILO PERIŠIĆ:

Gospodine predsedniče, možda je Vaša ideja dobra - da se još jednom pozovu oni s kojima se može razgovarati, pa pokušati još jednom da ih urazumimo, da kažemo da se to odvija upravo onako kako smo im mi rekli.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Momo, najbolji član Kontakt grupe, sa našeg staništa, je Rusija. Eno ti ga ruski politički direktor juče - šta je pitao Kontića i šta mu je odgovorio: "Ne dolazi u obzir dok ne prihvate Plan!" I to kaže Rusija!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja govorim da mi pozovemo ove naše iz Bosne i da pokušamo da ih ubedimo da prihvate Plan.

MOMIR BULATOVIĆ:

Ja sam vas upoznao da sam bio spreman da razgovaram s Radovanom. Radovan je izrazio spremnost da dodje, da obidje majku, sve smo to organizovali, pa nije došao. Nije došao zbog toga jer su to tamo neozbiljni ljudi. To je trebalo prošlog petka da bude.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja predlažem da pokušamo ako još nešto možemo uraditi da ih ubedimo. Inače, stvarno će doživeti totalnu smrt! I ne samo što će oni doživeti, nego će takvo stanje imati neverovatno nesagledive posledice po srpski i crnogorski narod.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nisu oni razumeli osnovnu stvar. U biti je srpske svesti: ne trpi poraz! U tome i jeste stvar - Mirovni plan je ponudjen u trenutku kada su Srbi pobedili! Dakle, oni su pobedili i kažu: "u interesu mira i svega, prihvatamo podelu "fifti-fifti", kao pobednici" i završavaju ceo posao!

Ovako će biti naterani da kapituliraju i da upropaste sve, što reče onaj seljak. Jer, nije više reč o tome da li će to postići - neće postići, to je sigurno; neće međunarodna zajednica dati više od pola Bosne, nego je pitanje da li će i koliko još dana na stolu biti ovaj Mirovni plan, kada će se reći da se Srbima neće više nuditi taj Mirovni plan, nego neki - gori! A, gori će biti: "nema konfederacije sa Jugoslavijom, nema Republike Srpske, pravi se unitarna država, Srbi će imati

autonomiju na svojim teritorijama". Oni će do toga da dovedu!

MOMIR BULATOVIĆ:

To je jasno iz američkog stava. Na žalost, Amerikanci imaju puno pravo sada da odbiju da NATO-bombarduje muslimanske aktivnosti, zbog toga što Muslimani imaju legalno izabranu vladu. Oni ne mogu da naprave presedan, da gadjaju jedinice predstavnika UN na njihovoj teritoriji.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Još su Muslimani prihvatili Plan!

MOMIR BULATOVIĆ:

Sada se Srbi svode na pobunjeničku grupu.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Oni su sebe sveli na to i doveli sebe u tu situaciju.

ZORAN LILIĆ:

Jasno je da se ostvaruju, na žalost, sva ona upozorenja koja su im dala i koja oni nisu prihvatili. Ali, ne znam da li zbog dvojice-trojice ljudi treba da se sve ovo dešava što se dešava i što će se desiti, sigurno, prema svim ovim projekcijama!? Ja mislim da bismo morali nešto da preduzmemo

MOMIR BULATOVIĆ:

Kada su se izjednačili po broju artiljerijskih orudja, a s druge strane znamo kakva je realna moć i popunjenost Vojske Republike Srpske minsko-eksplozivnim sredstvima, a koliko toga neograničeno imaju Muslimani - jasno je da će izgubiti!

MOMČILO PERIŠIĆ:

To je suština.

ZORAN LILIĆ:

Upropastiće sve ono što je stvoreno za poslednje tri godine.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Bilo bi dobro kada bi bilo koji faktor mogao da se uključi i da se pokušaju urazumiti, onaj faktor koji ima nekog uticaja?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Momo, tu jedino Vojska ima uticaja, a ti najbolje znaš da tamo ne možeš ništa da uradiš.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da bar njih pozovemo, gospodino predsedniče, pa da na ovakvom auditoriju ubedimo te ljude! Ja vas molim za to iz višestrukih razloga!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Pozovi Mladića, možemo mi da ponovo da porazgovaramo.

MOMIR BULATOVIĆ:

Ima sada i ovaj skup popova u Banjaluci. Slobodane, šta misliš da se još jednom sa patrijarhom i ovom ekipom razgovara?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Razgovarao sam pre tri dana!

MOMIR BULATOVIĆ:

Šta kažu?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

On je "za mir, on je za sve!" On je došao kod mene sa Amfilohijem Radovićem i Irinejom Bulovićem. Ja sam rekao da neću da primim Radovića; mislio sam da će oni svi da se okrenu i da odu! Ne, oni su "mrtvi hladni" došli bez Radovića - patrijarh i Irinej! Meni patrijarh objašnjava da je za mir, da će se zalagati za mir, a Irinej "tercira", pa kaže: "Znate, gospodine predsedniče, patrijarh strogo poštuje princip sabornosti, on ne može vladikama da naredi; imamo mi tih vladika koje

svašta govore" itd. Ja kažem: "To je vaš problem, ja ne mogu da rešavam to sa vladikama. Vi ste imali šanse da, u interesu srpskog naroda, u koji se kunete, pomognete mir - vi ste pomogli rat, jer ste im pomogli u gajenju iluzija da je to što rade dobro. Na žalost, vi nosite deo odgovornosti za to što se dešava!"

MOMČILO PERIŠIĆ:

Patrijarh je izjavio da je "upravo izlaz u pregovorima i miru" - to je izjavio tamo.

MOMIR BULATOVIĆ:

To je toliko neodređeno, da i sam Bog to ne zna!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ama, ljudi, ne poštuju oni patrijarha kao "crvljivi sir" - više ga ja poštujem nego oni! Oni se samo služe patrijarhom; ljube ga u ruku i krste se, a u stvari koliko im treba da ga nešto ubede za to se služe. Briga njih za patrijarha!

MOMIR BULATOVIĆ:

Crkva jeste uticajan faktor tamo i za mene naj-snažniji alibi. Pošto je u Republici Srpskoj sve iracionalno, Karadžić bi kao alibi mogao da uzme to da ga je patrijarh zamolio da to prihvati!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Momo, sećaš li se kada smo ih ubedjivali, pa nam kažu "ne možemo", a mi kažemo: "Evo, nas optužite, kažite da ne smatrate da je dobar Plan, ali kada Jugoslavija, Srbija, Crna Gora insistira da to prihvatimo" Sve smo im dali, dali smo im sve što imamo do "košulje s ledja" i ponudili smo im da budemo mi krivci za takvu odluku o miru - ni to nisu hteli da prihvate!

MOMIR BULATOVIĆ:

Sve je tačno, samo to su onda razmatrali sa pozicija sile.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Rekli smo im da nisu sila, niti će biti sila!

MOMIR BULATOVIĆ:

Da makar upoznamo Bulovića ili nekog drugog o tome koliko je poginulo i ranjeno?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Sve sam ih upoznao, ali nisam rekao koliko je poginulo, jer nisam ni imao te podatke.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Od 1. septembra je toliko poginulo, i to pod pretpostavkom da su podaci tačni. Ja mogu da pretpostavim da je i više nego što je prikazano.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Manje nije - to ti je sigurno!

MOMIR BULATOVIĆ:

Da pokušamo sa popovima, mada je sa njima teško racionalno razgovarati.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Može se sa ovima vrlo racionalno razgovarati.

MOMIR BULATOVIĆ:

Da im kažemo: "Sjećate se šta smo vam predložili; evo dva mjeseca posle toga šta se desilo - manje 850 km teritorije, manje 500 mladih života!"

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ma, kojih 500 ljudi kada ima hiljadu i ne znam koliko ranjenih, 200 i nešto nestalih!? To je oko tri hiljade ljudi!?

MOMIR BULATOVIĆ:

Igrao bih i na to da kažemo da tim ljudima makar pokušamo da otvorimo oči. Oni moraju da znaju da Turci - kako ih oni zovu - imaju topova sada više nego srpska strana; imaju i municije više!

MOMČILO PERIŠIĆ:

A ovi skoro ništa nemaju!

MOMIR BULATOVIĆ:

Neka Amfilohije ide tamo u prve redove, pa neka tamo proklinje!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Narod ih već psuje na tim pomenima kada sahranjuju; psuju popove: "gde su vam sinovi". Nema nijednog funkcionera SDS-a, niti funkcionera Vlade i Skupštine kojima je sin na prvoj liniji! Oni stalno govore kako je dobra situacija. I ova naša opozicija, koja ih pomaže - sada su se i ućutali, jer vide da je besmisleno tako da govore - kažu: "Politička situacija u Republici Srpskoj je izvanredna, a vojna - još bolja!?" Oni guraju te ljude u propast! Jer, kao "mi ne znamo šta su srpski interesi, pa će oni da nas nauče šta su srpski interesi!"

MOMIR BULATOVIĆ:

Mi nemamo drugog sagovornika iz Republike Srpske, osim Radovana i njegovih ljudi i osim tih popova. Jer, u Republici Srpskoj, pošto je sada rat i ovakvo okruženje, nema govora ni o kakvoj opoziciji. Ja sam vam ispričao onaj podatak: čoveka su ubili na pravdi boga u Čajniču, samo zato što je rekao da se ne sme tako napadati po Srbiji i Crnoj Gori i da treba potpisati mir. On je nestao za 24 sata! Dakle, tamo teško možemo tražiti nekog partnera za razumni dijalog.

Mislim da bi trebalo sa ovim popovima još nešto videti, i to bez ikakve griže savesti saopštiti im ove podatke?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Mogu se pozvati popovi, vojnici i neki razumniji političar, ako ga ima.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nema ko. Koljević je sve vreme insistirao da se potpiše plan, a oni ga "poklope", ništa ga ne pitaju! On je preda mnom govorio, ne u četiri oka, nego u prisustvu Karadžića i Krajišnika da treba plan potpisati. On je tu nemoćan, niti se šta pita.

MOMIR BULATOVIĆ:

Da li kaže Ratko ko im to daje nadu iz inostranstva da će doći do nekog preokreta u njihovu korist?

MOMČILO PERIŠIĆ:

To su svi oni koji, upravo, žele propast srpskog naroda; oni ih podigravaju i oni žive u lažnim ubedjenjima! Ja sam čak jedno vreme razmišljao, to sam predsedniku Miloševiću i rekao - da li ima neko ko ozbiljno to govori, čak jedno vreme sam mislio da iza toga stoji Amerika? Ma, kakvi - to su sve dezinformacije, a oni budale to primili kao pravu informaciju!? Oni ne veruju matici koja im je pomagala od početka do kraja, nego veruju belosvetskim političarima!

ZORAN LILIĆ:

Poslednji događaji - ovoliki broj poginulih, izgubljena teritorija - apsolutno demantuju svaku takvu nadu! Prema tome, morali bi drugačije da razmišljaju.

MOMIR BULATOVIĆ:

Na žalost, "sat otkucava" u onom pravu kako kaže Slobodan - ovaj plan se miče sa stola i da će ga zamijeniti još lošiji po njih!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Sada Alija može da kaže: "Dovoljno smo čekali - taj plan smo mi prihvatili, nismo krivi, meseci su prošli; gospodo, nemojte nas terati da se držimo plana koji druga strana nije prihvatila!" On je time završio posao; ako traži novi plan, dobiće novi plan! I to smo im rekli: "Sledeći plan može

biti samo gori, jer ovaj plan je napravljen na vrhuncu dostignuća srpske strane i sa stanjem pobeđe; sa stanjem poraza ti neće davati takav plan!" Pogledajte šta pišu engleska, nemačka štampa: čak se čude kako Srbi brzo gube teritorije!

MOMIR BULATOVIĆ:

Precijenili su stanje borbene gotovosti.

ZORAN LILIĆ:

To je zato što je Radovan izlazio sa podacima da može da ratuje godinu dana.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To je bila čista "bežanija"!

MOMČILO PERIŠIĆ:

To je bilo napuštanje položaja, tu nije bilo borbi. Ako to uhvati šire razmere, ako preraste u pojavu, onda je to katastrofa!

MOMIR BULATOVIĆ:

Tamo je politički rascjep - ne znaju zašto se bore i zašto bi on sada ginuo?

ZORAN LILIĆ:

Ne znam, šta bismo mogli da zaključimo?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ma, mi sve to radimo što bi mogli da zaključimo. Nema kontakta u kojem ne pokušavamo da pomognemo. Mi smo im strašno ublažili situaciju činjenicom da smo otvorili mirovnu opciju, jer oni bi već davno bili bombardovani.

RADOJE KONTIĆ:

Apsolutno!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

I ne samo oni, nego i naša radarska postrojenja

i sve drugo - to bi bilo u haosu!

RADOJE KONTIĆ:

Rekao sam im tako: mi smo ih spasili prihvatajući plan.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Tu preti jedna velika opasnost. Ima sve više optužbi, kako vi kažete manipulacije Vojskom, koje se upućuju regularnim oficirima: "oni su izdali, oni su komunjare, oni su ovo, ono" itd. i sve više teže da prebace na njih odgovornost. Ako se oni budu osipali, onda je debakl izuzetno ubrzan i stvaraju se još teži uslovi. Tamo ljudi ne mogu da egzistiraju. Ovaj im je obećao: "daću vam po hektar šume!"

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To je bilo na televiziji - Radovan Karadžić objašnjava "konceptiju". Zna li šta je za njega Pol Pot - on je za njega Galbrajt; ni on nije zamislio privredu kao što je on zamišlja, kaže: "Svi će da dobiju po hektar šume, pa će onda 10 da se udruži i da ima pilanu, a 100 da se udruži i da ima fabriku nameštaja, i imaju svi da budu bogati!" (Smeh).

ZORAN LILIĆ:

Ili da se udruže i da prave mrtvačke sanduke!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Momo, po toj varijanti, Crna Gora ne bi znala šta će s parama! (Smeh).

MOMČILO PERIŠIĆ:

Vreme odmiče, i onda dolazi do izražaja čista jednopartijska vojska SDS-a, koja možemo čitati "četnička" i koja u neko dogledno vreme može nam zadati zla! To bismo sve morali imati u vidu.

MOMIR BULATOVIĆ:

Pošto svi razmišljamo na ovu temu i, što kaže

Slobodan, radimo kako ko možemo iz svog ugla, mislim da kako vrijeme prolazi, sve više se smanjuje ta opasnost od radikalnog odgovora iz Republike Srpske. Objektivno, oni tamo nemaju političke snage, niti su uspjeli da taj narod okrenu protiv nas, nego su se tamo zabavili u svom jadu.

Ja se uvek iznova iznenadim ko vodi te ljude u onim konkretnim stvarima - recimo, taj Božo Vučurović, koji je u krajnjem poverenju pokušavo da aranžira susret između Radovana Karadžića i mene, napije se i pola Trebinja zna - naravno, do susreta nije došlo - da je on tu bio!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To je kafanska politika! Ne može kafanski političar da vodi pravu politiku. Ti možeš da ga staviš da bude političar, on ostaje kafanski političar!

MOMIR BULATOVIĆ:

Rekao sam ti ono preko telefona. On uporno insistira da to bude prije petka, subote i nedelje! Ja mislim, udariće NATO pakt, ili će neko čudo tamo da bude!? Šta je u pitanju bilo: u petak, subotu i nedelju u Novom Sadu ima festival epske poezije, pa bi on tamo da dodje kao član žirija, a morao bi da bude prisutan na ovom sastanku!? To je da ne vjeruješ! Izgiboše ljudi, čudo se dešava, a on ide na festival u Novi Sad!?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To je ono "selo gori, baba se češlja!"

MOMIR BULATOVIĆ:

Milo mi je što nisi Amfilohija primio. Ono je najružnija izjava koju je dao kada se vratio iz Rusije i kada je rekao da nije namjerno došao avionom JAT-a, "jer ne vrijedi nijedan avionski let kapi krvi bolničarke na Igmanu".

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ma, pusti ga, djubre! Mada sam ja mislio da onda i ona dvojica neće da dodju. Međutim, oni "mrtvi hladni"

03458130

dodjoše bez njega. Čak ga nisu ni pomenuli.

ZORAN LILIĆ:

Mislim da je Vojska tamo jedini činilac koji nešto da uradi. Možda bi trebalo još jednom pozvati Mladića.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Neka Moma pozove Mladića da porazgovaramo još jednom s njim; mi smo spremni na to, sešćemo i razgovarati.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Hoćemo li pozvati samo Mladića?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da, samo Mladića! Koga da zoveš, s kim ti vredi uopšte razgovarati?

ZORAN LILIĆ:

Predlažem da predjemo na

KADROVSKA PITANJA.

Imamo predlog koji je dat od Generalštaba.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Predlažem da predjemo samo hitne stvari, a da ostale ostavimo za iduću sednicu, jer izgubili smo već dva sata.

ZORAN LILIĆ:

Prvo, da krenemo od upražnjenih mesta.
Momo, izvoli.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Imamo 1. armiju. Za komandanta smo predložili dva kandidata: Ojdanića i Mrkšića i mogući treći kandidat Marjanović.

Ovde imamo podatke o svima njima. Ako bismo se odlučili za jednog od njih, onda bi ostalo upražnjeno mesto tog koji odlazi. Ovde je sve sistematizovano, tako da se to ukupno zaokružuje.

Drugo upražnjeno mesto jeste, ako bi Mrkšić išao, pomoćnik načelnika Generalštaba za kopnenu vojsku, ako pak dolazi Ojdanić na to mesto, onda bi Marjanović došao za načelnika štaba umesto Ojdanića, a za komandanta Užičkog korpusa Dišović Rumenko, koji je, inače, sada načelnik tog štaba.

Dalje, upražnjeno je mesto u Novosadskom korpusu. Tu smo predložili Terzić Zlatoja koji je sada načelnik štaba. Na njegovo mesto da dodje Antić Slobodan, koji je sada načelnik štaba u Kragujevačkom korpusu.

Za načelnika škole nacionalne odbrane - tu ima razlika: prije smo bili stavili Šuljagića; međjutim, naknadnom proverom došli smo do zaključka da on ima nekih smetnji, pa tu predlažemo Čečović Tripka koji je do sada bio komandant Vojne akademije - inače, već postavljen po ukazu. On je proverena ličnost; učesnik je tri rata, Crnogorac je po nacionalnosti; završio je sve škole i mislim da je prava ličnost. Inače je u toj školi na sadašnjoj dužnosti uspešno bio jedan od vodećih nastavnika.

Umesto njega, za komandanta Vojne akademije došao bi Karajović Milan, koji je doktor nauka; ima iskustvo, posebno u nastavničkom pozivu; rodom je iz okoline Kraljeva; izuzetno sposoban čovek.

Predlažemo da Farkaš Geza, koji sada nema rešen status, a Madjar je i izuzetna ličnost koji je odigrao veoma pozitivnu ulogu u mobilizaciji Novosadskog korpusa, bude postavljen na sadašnju dužnost sa tim formacijskim elementima i platne grupe itd.

I sledeće, Rakić Dušan da ide u penziju, pošto nismo mogli da mu nadjemo adekvatno mesto. Ja sam obavio razgovor sa njim, on me je zamolio da vas pozdravim, da zahvalim na svemu što je učinjeno za njega, ali hteo bi da mu se obezbedi jedan stan u Beogradu. Nema ništa protiv da ide u penziju, potpuno je svestan svega onoga što ste vi rekli. Mislim da bi mu trebalo tome udovoljiti. Ja ću tražiti mogućnost da nadjem stan, ali

molim i vašu pomoć da se obezbedi jedan stančić od 40 kvadrata. On je sam, znate da nema porodicu.

Toliko.

ZORAN LILIĆ:

Izvolite, čuli smo generala Perišića.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Predlažem da pogledamo hitne stvari, a ove druge da vidimo kasnije.

Mislim da Ojdanića treba da postavimo za komandanta 1. armije. On je načelnik štaba, odličan je general, sposoban, da vrši tu dužnost; najbolji je od svih predloženih kandidata. Po mom mišljenju, ima jedan izuzetno dobar razvojni put vojnika: bio je komandant bataljona, komandant brigade, prošao komandantske položaje - ovde su samo najvažniji. Znači, prošao je kroz strukturu komandovanja od najniže do najviše. Inače, to je intelektualac, pametan čovek; mislim da je magistar.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da, magistar je.

ZORAN LILIĆ:

Ja se s tim slažem, s tim što predlažem da Marjanović dodje na njegovo mesto. On je komandant Užičkog korpusa. Mislim da je to dobra kombinacija.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ne znam tog Marjanovića, ali pretpostavljam da je dobar, dok ga predlažete?

MOMČILO PERIŠIĆ:

On je učesnik rata. Sve jedinice koje su se sa prostora Hrvatske povlačile prema Turnju kod Karlovca, on je uspostavio granicu i te jedinice prihvatio. Zahvaljujući njemu mnoge jedinice su bezbedno izvučene, a ta granica koju je on postavio i sada tamo stoji. Završio je najviše vojne škole,

bio je uspešno komandant Užičkog korpusa.

ZORAN LILIĆ:

Kada je u pitanju 1. armija, znači, da se za komandanta 1. armije postavi general-major Dragoljub Ojdanić; da se za načelnika Štaba 1. armije postavi Marjanović Svetozar general-major, sada komandant Užičkog korpusa.

Da vidimo oko komandanta Užičkog korpusa.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ovaj pukovnik Dišović je, verovatno, dobar čovek. Međutim, on nema nikakav ozbiljnije izražen vojnički put. Nije komandovao ničim, osim pitomačkim bataljonom u Vojnoj akademiji. "Referent u grupi za planiranje nastave, komandant pitomačkog bataljona, referent za operativnu strategiju u 1. upravi, rukovodilac referata za 1. armiju u 1. upravi".

MOMČILO PERIŠIĆ:

Već dve godine je načelnik Štaba u Užičkom korpusu.

ZORAN LILIĆ:

Možemo i da ga ne postavljamo, već da kao načelnik Štaba obavlja tu dužnost.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Užički korpus je vrlo osetljiv. Ja ne znam Dišovića, neću da grešim dušu, ali Užički korpus je vrlo osetljiv, ima veliku zonu odgovornosti. Da li imate nekog generala koji je ustanju da bude komandant korpusa?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Nemamo. Imamo 42 generala, a treba da imamo 92. Dišović je na listi za uzdizanje i on je jedan od najozbiljnijih kandidata za generalski položaj. Najbolje rešenje koje sada imamo je on. On po mnogo čemu drži Užički korpus, jer je Marjanović godinu dana bio na školovanju.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Koliko je on dugo u Užičkom korpusu?

MOMČILO PERIŠIĆ:

U Užičkom korpusu je skoro dve godine.

ZORAN LILIĆ:

Znači, bio je načelnik Štaba i kod Lončara?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da. Mi boljeg kandidata nemamo.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Dobro. Daj nam pregled generalskog sastava, da vidimo šta ko radi i da malo razmislimo. Neka on vrši dužnost. Ako ne postignemo bolje rešenje, imenovaćemo ga, to nije problem. Objektivno, ne vidim da bi na njega mogla da bude bilo kakva primedba. To je krupan, težak posao. Bojim se da za tako krupan posao može da ima iskustva, na bazi ovoga što je radio?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Možemo da ga stavimo za vršioca dužnosti po ukazu, a posle ga možemo pomerati.

MOMIR BULATOVIĆ:

U suštini, ništa ne mijenjamo i ako mu sada damo punu šansu da radi taj posao. On taj posao sada svakako radi. Ako napravi neku grešku, onda ćemo ga promeniti.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To važi za svakoga.

Na kojoj dužnosti je Dišović bio u korpusu, pre nego što je postao načelnik Štaba?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Bio je načelnik Operativnog odeljenja, pa išao za načelnika Štaba.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ko bi bio načelnik Štaba Korpusa?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Gospodine predsedniče, još nismo predložili. To je pukovnički položaj. Ako njega pomerimo, onda idemo da nadjemo rešenje - to je u našoj nadležnosti; odredićemo jednog izuzetnog pukovnika. Mi nismo išli da to zatvaramo kompletno, jer ne znamo da li će to proći - vi odlučujete, a mi predlažemo.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Dobro, hajde da ga imenujemo.

MOMIR BULATOVIĆ:

Nećemo pogriješiti.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ti ga poznaješ?

MOMIR BULATOVIĆ:

Ne, ali logično je da to tako uradimo.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, da mu pružimo šansu i da ga postavimo.

Da li se slažete? (Slažu se).

Onda smo sa 1. armijom u Užičkim korpusom završili.

Momo, šta ima dalje?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Sledeće je - Terzić za komandanta Novosadskog korpusa. Ovaj proces je u toku. Za Boru sam vam dostavio podatke. Ovde imam sve pokazatelje po svakoj tački. U tom rešenju o stavljanju pod VDS, jedan od eklatantnih primera je sledeći: da je prekoračio granice službenog ovlašćenja; tu imamo dokaz - izjave svedoka i plus materijalni list koji je dat svedoku blanko; pored toga, otudjivao je sredstva na razno-razne načine i

davao ih privatnim licima. Primera radi: "Odluku Korpus je doneo na osnovu našeg naredjenja da se zabranjuje izdavanje materijalnih sredstava za materijalnu i humanitarnu pomoć Vojsci RS i drugim licima na nivou komande korpusa jedinica bez pismenog naredjenja Generalštaba Vojske Jugoslavije"

Miodrag Jovanović, pukovnik kome je on naredjivao kaže: "Januara ili februara 1994. godine meni je general Ivanović dao jednu materijalnu listu koja je bila overena pečatom Teslićke srpske brigade i na kojoj ništa drugo nije bilo upisano. General Ivanović je rekao: evo ti ovo, rešićeš što treba". To je bilo u martu 1994. godine.

Vlasnik Firme BM Mile Jerković dobio je zadatak da od tog Jovanovića dobije pištoljsku municiju 7,62, 7,65 i drugu. On se obratio generalu i rekao mu je da će to Jovanović rešiti, tako što će preko ove materijalne liste izdati mu to. Tu je potpis i sve; pogledajte kako izgleda ta blanko lista. On mu je odgovorio na to da mu ne može dati jer bi morao da prokžinji i materijalno razreši; na to mu je general Ivanović rekao: "Ti znaš kako to da uradiš". Ja sam to shvatio kao naredjenje, a mogu da kažem da sam već doživio da pojedini oficiri koji su došli u sukob sa generalom Ivanovićem budu prekomandovani i da trpe posledice, kao na primer, major Planojević Slobodan itd. Tada je došao na ideju da na materijalnu listu, kojom bi razdužio snajper-sku pušku i dvoglede, stavi i ovu municiju koju je taj privatnik tražio itd.

Za sve to ovde imam dokaze, ali to će u krajnjoj liniji sud utvrditi. Prema tome, mislim da je veoma štetno da tog čoveka vraćamo tamo, a zavisno kako odluči sud, rešićemo njegov status. Takvim davanjima, na primer metaka 100 mm za top T-55 umanjio borbenu gotovost Korpusa za 3,7%, metaka 12,7 za 24%, metaka 7,62 za 5%, metaka za haubicu 5,7% itd. do metaka 7,9 za pušku M-48 8% itd.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ.

Gde ima u formaciji puška M-48?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Municija M-7,9 je i za pušku i za ostala sredstva
- za puškomitraljez.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

I taj puškomitraljez 7,9 mm nema u formaciji.

Meni se cela ova stvar ni malo ne dopada, to moram
da kažem. Ja sam imao priliku da razgovaram s Kolegijumom koji
je objasnio da je general Ivanović bukvalno razoružao Novosadski
korpus i onespособio ga za funkciju. Zamolio sam da se to doku-
mentuje. Dobio sam jedan papir, koji ste verovatno i vi dobili.

MOMIR BULATOVIĆ:

Samo si ga ti dobio.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Možda, nisam ga poneo, mislio sam da ga imam
ovde.

Oni su onda dali svaukupna izdavanja za Vojsku RS
i Vojsku RSK, od vremena dok je bio komandant Biorčević, do
vremena ovog, na jedan dosta nepošten način. Kao načelnik štaba
i komandant Novosadskog korpusa je to davao, pošto je onda bio
Biorčević komandant. Sve su to sabrali.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Nisu to sabrali.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

U principu, nije tako. Sve što je dato za sve
to vreme, to je 3,7, 5, 4,6, 4% itd.

Bojim se da u ovom razračunavanju gde je sada
general Ivanović predmet razračunavanja ne otvorimo neka pitanja
koja će biti jako neprijatna. Lično, mislim da ne postoji u
Vojsci Jugoslavije starešina ranga komandanta Korpusa, načelnika
štaba, pa možda ni komandanta brigade koji nije davao municiju
za Vojsku RS i RSK; to važi i za komandante armija; apsolutno
ne postoji! Ako sada počne da se jednom generalu sudi što je

davao municiju za Vojsku RS i RSK, onda to mora da otvori pitanje svih koji su u tom periodu to isto činili, što je nesumnjivo. Iz ovoga se vidi da ništa od ovoga nije dokazano, osim da je davana municija, a ona je davana skoro iz svakog korpusa!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ovo sve što je ovde navedeno posle vašeg pismenog naredjenja, i to na ovakav način. Ja vas molim da vi uvažite mišljenje.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ovde nije stvar o mišljenju, nego je stvar o činjenicama.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Sud radi. Ja govorim da je štetno da ga vraćamo, a u krajnjoj liniji neka sud presudi.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Šteta će biti ako počne po novinama da se vuče da je optužen general Ivanović što je davao municiju ovima tamo i da to onda otvori sva pitanja davanja municije od strane SRJ Vojski RS i RSK. Da bi se kaznio general Ivanović, treba da se kazni država. Mislím da vi to, uopšte, nemate u vidu?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ali, vi niste naredili da se daje privatnicima.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Kojim privatnicima?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Evo, rekao sam kojem - privatniku se daje 4.000 metaka. Ja vas molim da se to uzme u obzir, jer nema smisla da bilo ko umanjuje borbenu gotovost, a general još najmanje.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da li postoji neki komandant koji nije davao muni-

ciju Vojsci RS i RSK?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Posle vašeg naredjenja i naredjenja Generalštaba, niko nije dao, sem komandant brigade.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Dobro, da li je ovo što ste ovde izneli dato posle tog naredjenja, ili je sabrano sve što je dato od Biorčevića pa nadalje?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ne, to je ono što je dato posle naredjenja.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ovo što ovde piše je sve dato posle našeg naredjenja!?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Posle vašeg naredjenja.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Onda nije tačno napisano, jer ovde kaže: "Kao načelnik štaba i komandant Novosadskog korpusa, u periodu od 6. 1. 1992. godine, do 2. 8. 1994. godine - znači, dve i po godine - zloupotrebljavao položaj, prekoračio granice ovlašćenja na način da je, postupajući suprotno naredbama..."

MOMČILO PERIŠIĆ:

Evo izjava svedoka i materijalne liste. Evo, pogledajte datum: 21. 1. 1993. godine, a dato mu blanko u januaru i februaru 1994. godine.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ko to kaže?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Svedok Miodrag Jovanović, pukovnik.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da li je dokazano to što kaže Jovanović, taj što je bio u zatvoru?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Evo njegovog potpisa!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Znači, na osnovu potpisa jednog pukovnika to je zaključeno?

MOMČILO PERIŠIĆ:

To je samo jedna izjava; ima izjava i drugih.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Znači, svi ovi koji su potpisali falsifikovali ovaj datum?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ali, on je uzročnik, on je usmeno naredio, gospodine predsedniče.

Evo, vidite koliko ima svedoka.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Momo, o 6. 1. 1992. godine ima skoro tri godine; ovo je obuhvatilo te tri godine.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Dobro, kako vi odlučite vi odlučite, moja je dužnost da vam predložim.

Uostalom, mi možemo do utvrđivanja činjeničnog stanja od strane suda da Terzić zamenjuje komandanta, a ovaj neka bude u statusu u kakvom jesmo. Ili, da nadjemo neko drugo rešenja, ali da se ne vraća u Novosadski korpus.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Momo, ja govorim o jednoj sasvim prostoj stvari.

Nema, uopšte, starešine tog položaja koji nije davao to vojsci. Sada je uzeto da jednom zbog toga bude sudjeno, sa posledicama koje se obijaju o glavu Vojsci Jugoslavije i Jugoslaviji.

MOMČILO PERIŠIĆ:

I Vojsci Jugoslavije i van Vojske Jugoslavije.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Prema tome, u tom slepilu da se napravi neki obračun između, uopšte se ne misli na posledice! Ako je on jedini starešina Vojske Jugoslavije koji je davao municiju za RSK i RS, neka se sudi.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Gospodine predsedniče, dozvolite da onda Bori nadjemo drugo mesto, da ga ne vraćamo tamo.

ZORAN BILIĆ:

A da se obustavi ovaj postupak.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da, i da obustavimo postupak!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ja mogu da ti kažem kao čovek koji nečasne stvari ne prihvata da radi, bez obzira na posledice ne prihvata da radi, ne mogu da prihvatim da komandant Korpusa - smešno je uopšte reći da komandant korpusa ide na sud zbog 2000 metaka.

Vidite kakav je zaključak ovog akta koji ste svi vi potpisali: "Na osnovu iznetog... predlaže se da se odmah udalji, penzionise, zbog nepouzdanosti u sistemu komandovanja" - bio je odličan komandant brigade ratni - "lažnog izveštavanja i narušavanja ugleda svih časnih pripadnika Vojske Jugoslavije, suprotno opredeljenjima za njenu transformaciju kao i strategijskog opredeljenja državnog rukovodstva u borbi protiv kriminala" - znači, on je kriminalac što je davao oružje preko Dunava.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Davao je to privatnim licima.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

"Naglašavamo da je svako drugo rešenje, osim penzionisanja, a pogotovo vraćanje na dužnost komandanta... može imati teške posledice po moral i ukupnu borbenu gotovost Vojske Jugoslavije".

MOMČILO PERIŠIĆ:

On se oglušio o vaše i moje naredjenje, o naredjenje komandanta armije. Sada se pitam koga će Boro da sluša, ako ostane na toj funkciji? Sve je to radio uprkos naredjenjima!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Naredjenje nije dato od januara 1993. godine, nego od 1994. godine.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja imam obavezu i moja mi dužnost nalaže da vama prezentiram činjenično stanje, a vi odlučite kako hoćete, ali u sistemu rukovodjenja i komandovanja, ako neki elemenat nije pouzdan, a on je na osnovu ovoga pokazao da nije pouzdan, ne znam koga će Boro sutra slušati i čije naredjenje. Vi znate da je bezuslovno izvršenje naredjenja aksiom za mnoge stvari.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Sve se slažem s tobom. Nemoj samo da razgovaramo o drugoj stvari: on je bio kod Lilića i rekao mu da to nije tačno. Ja ne vidim zašto bismo mi, dok se ne dokaže da je to tačno, čoveka izblatili? To je sve na bazi izjave pukovnika koji je zbog kriminala u zatvoru, da mu je rekao Bora Ivanović usmeno, a znaš dobro da se u Vojsci nijedno materijalno sredstvo ne daje usmeno, nego mora da ima lista.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Tu ima i drugih izjava starešina i lica.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

On je Liliću, između ostalog, dao na uvid četiri njegova naredjenja kojima se zabranjuje izdavanje sredstava, a ne postoji nijedno njegovo naredjenje kojim se daju sredstva.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ne postoji zato što je on to mahinirao. Evo, Šego, pomoćnik za pozadinu to isto je izjavio; sledeći svedok je Miloš Janoš, pa imate Milenković Pavla itd.

Predsednik Lilić je bio tamo i video je kakva je klima u Korpusu. On se na licu mesta osvedočio o klimi. Ja samo govorim o negativnim posledicama da se Bora vrati tamo.

Ako to bude rešavao sud, onda se to ne može sačuvati, nešto će procuriti, što će imati nesagledive posledice. Vi, ako možete, donesite odluku da se ne vraća tamo; da ga rasporeidmo na neko drugo mesto, da time bar ublažimo problem i da se ne ide u sudski proces.

MOMIR BULATOVIĆ:

Kakav je tvoj utisak, Zorane, nakon posjete Korpusu?

ZORAN LILIĆ:

U Korpusu je stvorena takva atmosfera da je Bora zaista kriminalac par exelans, da mu se čak osporava i ono što je na ratištu uradio, što je bilo veoma ružno. Mislim da stvarno zbog takve klime može da bude problema, ukoliko se tamo vrati. Ali, isto tako, smatram da u materijalima koji ga optužuju za to što je uradio nema mnogo argumenata, bez obzira na ovo što sada kaže general Perišić.

Prema tome, mislim da ne treba postaviti Terzića sada. Za mene je mnogo važnije ovo što je predsednik Milošević rekao - treba razumeti posledice koje ovakav jedan proces može da ima po Vojsku Jugoslavije i Jugoslaviju uopšte.

Ja nisam za to da se danas Terzić postavi za komandanta Novosadskog korpusa, ali prema onome što sam tamo vidio i čuo - nije dobro da se i Bora Ivanović vrati u Korpus.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Dobro, otom - potom. Ja ne mogu da sugeriram generalu Perišiću da ne vodi sudski spor. Oni neka se sude, ali unapred kažem - evo, ovde u zapisnik - upozoravam da će se to obiti Vojsci o glavu, takva vrsta vođenja spora.

ZORAN LILIĆ:

To je sigurno.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ne valja taj posao nikako - da se sudi generalu što je davao municiju preko Dunava; to će se Vojsci obiti "o glavu".

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja i moj Kolegij i svi koji su to radili ispašćemo sada krivi, ako ne bude sudskog procesa. Ja mogu jedino da uradim tako da Boro ne bude komandant, da mu nadjemo neku drugu dužnost i tako da nekako utičemo. Inače, nisam u stanju da prihvatim odgovornost.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Dobro, da li je poslat na sud general Cokić Jevrem za falsifikat ukaza Predsednika SRJ?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ne, ali je penzionisan.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ovo za Boru Ivanovića ništa nije dokazano, treba da se dokazuje na sudu, a ono za falsifikat ukaza Predsednika SRJ nema šta da se dokazuje, u rukama nam stoji! To je deset puta veće krivično delo. Ako ćemo tako, onda ćemo lepo da kažemo: molim, prema svakom važi Zakon. Ja ti kažem, kada ti to procu- ri u javnost, niko u javnom mnjenju neće okriviti Ivanovića što je davao municiju preko Dunava, a svako će se zaprepastiti da može komandant Armije da falsifikuje ukaz Predsednika SRJ!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja čak i ne znam gde je otišla ta municija.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Pravo da ti kažem, od sve te municije što je tamo data teško da bi mogao da kažeš gde je koja otišla.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Pitanje je da li je to sve tamo i otišlo?

ZORAN LILIĆ:

Stvarno možemo da udjemo u raspetljavanje stvari koje su izuzetno nezgodne i opasne po Jugoslaviju.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Biće "Terali lisicu, isterali vuka!"

ZORAN LILIĆ:

Drugo, ja sam i prošli put rekao: doći ćemo u situaciju da i mnoge generale u samom Generalštabu moramo da preispitujemo, upravo zbog takvih postupaka. To sam ti rekao i na Vrhovnom savetu, a i ovako.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Taj posao ništa ne valja.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Izlaz iz toga je da ga ne vraćamo tamo, da mu damo neku drugu dužnost.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ.

Momo, ja sam duboko ubedjen da je ovo što govorim u interesu Vojske Jugoslavije, a ne protiv interesa Vojske Jugoslavije. A mislim da ovo što se radi s tim čovekom je protiv interesa Vojske Jugoslavije! To je moje čvrsto uverenje!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Mi smo uzeli samo jedno, a tu imate dokaze za sve

ostalo. Sud će to da utvrdi. Ja ne mogu da zakočim sud, neka on nezavisno radi. To će svakako da procuri.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

A, šta ćeš ako ti padne odluka suda?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Neka padne.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Odluka suda ide do Vrhovnog suda Jugoslavije.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Neka ide doklegod ide.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

I, šta ako oni nemaju nijedno pismeno naredjenje Bore Ivanovića; ako kaže Jovanović: "rekao mi je", a Bora mu kaže: "nisam rekao!?"

Ja sam pravnik. Ti možeš da kažeš: "Ja znam da je Milošević ukrao to i to", a ja kažem: "Nisam" i zdravo; koliko je ovoga "jeste", toliko ovoga "nije"?

ZORAN LILIĆ:

Momo, ja nisam pravnik, ali i na prošlom Savetu smo rekli da su ti materijali slabe podloge i teško da mogu biti prihvaćene od Vrhovnog suda, a napravićemo ogromnu štetu Vojsci Jugoslaviji.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja nisam za današnju sednicu ni predvideo ovo - vi ste to potencirali.

ZORAN LILIĆ:

Mislim da na ovo mesto ne treba da ide.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ako ćemo sudski proces da prekinemo, onda je nezgodno vraćati ga tamo. Vi ste to videli.

Neka Terzić ovo obavlja kao i do sada. Znači, imamo varijantu da se prekine proces, da se odredi na neko drugo mesto, ili da sudi pa da se dokaže do kraja, pa - šta bude?

Meni je pomalo nezgodno, jer za neke stvari se utiče sa strane više negoli direktno u vojničkoj subordinaciji, a vojnička subordinacija je nešto sveto. Vi, uostalom, to znate.

Pravo da vam kažem, da smo onu vežbu vazduhoplovstva prošle godine u decembru izvodili, nikada vas ne bih smeo odvesti gde sam vas odveo ove godine - i na onoliku daljinu i u pravoj situaciji, sa ubojnim sredstvima itd.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Zbog čega!?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Pa, zbog mnogo čega nerazjašnjenog. Mnogo toga je popravljano u mnogo čemu. Ja vas molim da imate poverenja - ako imate, a ako nemate, recite da nemate u nas poverenje?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Momo, ja te molim da imaš u vidu samo jednu stvar: Mi ovde vršimo svoju funkciju. Naša funkcija nije samo pitanje poverenja, nego je naša funkcija naša odgovornost da donosimo odluke iz svoje nadležnosti. To je velika razlika. Mi odluke iz svoje nadležnosti moramo da donosimo prema svom uverenju, a ne prema tome da li imamo poverenja ili nemamo. Mi možemo da imamo kolikogod hoćeš poverenja, ali našu odluku mi donosimo.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Dobro, ja sam predložio, a vi donesite kakvu donesete, mi smo vojnici i to ćemo izvršiti! Ja sam dužan da vam kažem moje mišljenje i mišljenje mog Kolegijuma da bi to imalo štete i posledice da se tamo vrati. Kako god odlučite - ja sam vojnik i ja ću vašu odluku izvršiti!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ja ti sugeriram da to, ipak, komisijski utvrdite, da ne ubacujete sud u to. To vam je neuporedivo bolje.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Nismo u stanju da to komisijski utvrdimo, jer ćete me onda negirati, kao što me i sada negirate.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Što ja tebe negiram!?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ne mislim Vi, nego negiraćete pravilan pristup u ovome u smislu dokaza itd. Zar nije dovoljno ovo što smo potpisali svi mi i što ima tu, bez suda? Ako ćemo pravo činjenično stanje da izvedemo do kraja, onda moramo ići na sud.

ZORAN LILIĆ:

Ja bih odmah prihvatio da general Ivanović bude smenjen i penzionisan da su ovi navodi tačni. Ovo oko municije pada na sve oficire podjednako; pogotovo što nema dokaza!

Ja mislim da to mesto ne treba sada popunjavati, jer i inače nije upražnjeno, osim ako ne računamo lažni dokument koji je general Cokić odneo tamo?

MOMIR BULATOVIĆ:

Da li je Terzić Zlatoje tamo?

ZORAN LILIĆ:

Terzić Zlatoje je načelnik štaba i obavlja i tu dužnost.

MOMIR BULATOVIĆ:

Zapetljali smo se. Slobodan je u pravu, ako krenemo sudskim postupkom, svašta će se desiti.

ZORAN LILIĆ:

I on će imati pravo da govori na sudu.

MOMIR BULATOVIĆ:

Mada smo se, ruku na srce, ogriješili. Mi smo onda žiku Panića pustili, sada je multimilijarder, veliki biznismen,

još ga prati vojna bezbjednost i obezbeđenje; zakupljuje i koristi reprezentativne objekte ove zemlje. Ako smo prema kome trebali nešto da uradimo, to je prema njemu. Protiv Pavla Štrugara se sada pokreće sudski postupak.

ZORAN LILIĆ:

Koji su i drugi generali u pitanju?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Damjanović, Jokić, Simić i sijaset njih. Neke sam vam prezentirao.

MOMIR BULATOVIĆ:

Mislím da treba da sednemo i da dobijemo jednu informaciju. Mi to moramo da zaustavimo, ne zbog tih ljudi, oni to ne zasluđu. Kako sada da pogledamo u oči očeve i majke onih koji su tamo poginuli?

ZORAN LILIĆ:

Ja sam rekao da kod Ivanovića ima tih elemenata. Ovi svi drugi su imali ogromnu materijalnu korist.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Taj Bora Ivanović je najbolje izvršio zadatak - bio je komandant Brigade u Osijeku, tukao se, odlično radio. I sada je glavna optužba da je davao municiju ovima preko Dunava!?

Momo, predložio bih da pogledamo ovo sa Terzićem. Evo tvojih podacima: referent u upravi artiljerije, samostalni referent u Upravi artijlerije, načelnik Odseka u Kabinetu SSNO, referent analitičar u Kabinetu SSNO, načelnik Odseka u Kabinetu SSNO, rukovodilac analitičar kod zamenika načelnika Kabineta SSNO. To je kretanje u službi!? Ovo su dobri podaci, na primer, za predlog da bude vojni izaslanik.

MOMČILO PERIŠIĆ:

On je bio komandant škole rezervnih oficira u Zadru. On je učesnik rata u Vukovaru, bio je komandant kompletne

artiljerije u Vukovaru. Ja ne pretendiram da on bude komandant, odredićemo drugog. Meni je bitno da Boro ne ide tamo, radi stvorene situacije, koja je jako loša. To će imati negativne posledice.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Dobro, za sada neka stvari miruju, pa ćemo naći rešenje.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Neka miruju, da proces sudski zaustavimo. Ovaj Jovanović ide na krivični postupak.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Zašto mu je krivični postupak - što je izdavao municiju?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da, i sada kada je "pričepljen" on se brani ovako, i ne samo on, nego i drugi. Oni upravo optužuju Boru.

Ja ću to zakočiti što je god moguće više, ali vas molim da nas shvatite. Ja verujem da je meni stalo kao i meni, ali meni nije manje stalo da stanje u Vojsci bude dobro i odbrana zemlje; ništa nije manje stalo! Oprostite, vi odgovarate za celu državu, a po pitanju Vojske ja imam odgovornost kao i vi, možda i još veću.

ZORAN LILIĆ:

Da nadjemo rešenje da ovo ne diramo? Neka Terzić obavlja taj posao kao načelnik Štaba, a da vidimo koje drugo rešenje da nadjemo.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Dobro, da malo razmislimo.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Analogno tome, ovaj naredni ne treba ništa da se pomera, neka ostane na tom mestu. Čečović ide za načelnika

Škole nacionalne odbrane.

ZORAN LILIĆ:

Momo, to je formacijsko mesto general-potpukovnika?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Jeste.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Momo, daj da vidimo malo te podatke. Vi predlažete pukovnika za formacijski čin general-potpukovnik!?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Gospodine predsedniče, videli ste da imamo 42 generala; odakle da ga nadjem - "iz rukava"? Nemamo ih, jer je popunjenost 50%.

Čečović je sada načelnik Vojne akademije Vojske Jugoslavije. Rodjen je 10. 1947. godine u Crnoj Gori. Ima ukupno 22 staža. Vršio dužnosti: nastavnik taktike u Komandno-štabnoj školi četiri godine, komandant Motorizovane brigade dve godine; nastavnik za primenjeni deo nastave u Školi nacionalne odbrane jednu godinu; nastavnik klase u Školi narodne odbrane 4 meseca; komandant Centra za specijalističku obuku KOV 7 meseci i sada je komandant Vojne akademije. Završio je Vojnu akademiju sa vrlo dobrim, Komandno-štabnu odličnim, poznaje delimično jezike, obe ocene "naročito se ističe". Smatramo da boljeg pukovnika za ovo mesto mi nemamo.

ZORAN LILIĆ:

Imamo za to mesto generala!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Kojeg generala?

ZORAN LILIĆ:

Slavka Krivošiju!

MOMČILO PERIŠIĆ:

On bi mogao biti na tom mestu. Sa tim se slažem!
A Boru, gospodine predsedniče, da damo Vama umesto njega.

ZORAN LILIĆ:

Ja sam već našao čoveka umesto Slavka.

SLAVKO KRIVOŠIJA:

Ja sam već pet godina na ovoj dužnosti. Celo
vreme sam se razvijao u školstvu - od Bileće, pa dalje.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Šta ste bili u Bileći?

SLAVKO KRIVOŠIJA:

Vodio sam Katedru taktike. U Sarajevu sam bio
komandant Srednje vojne škole; direktor Vojne gimnazije ovde i
komandant brigade.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Dobro je da se ima dobar odnos prema omladini.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Oprostite, gospodine predsedniče, ali ovaj je
bolji; oprostite, gospodine generale! On je bolji za ovu dužnost!
(Smeh).

ZORAN LILIĆ:

Ja se slažem da Slavko ide na to mesto.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Nemam ništa protiv Slavka; on je izuzetna ličnost
i drago mi je što je s Vama, gospodine predsedniče!

ZORAN LILIĆ:

Pravo da vam kažem, i meni je drago.

SLAVKO KRIVOŠIJA:

Ja ostajem - meni je ovde dobro.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ima i drugih dužnosti za Vas, generale!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nije to loša ideja: imamo generala koji je dosta radio u školstvu. To je jako visok čin, to je formacijski čin general-potpukovnika.

MOMIR BULATOVIĆ:

Gospodine, ovo je ovde najbolja škola! (Smeh).

SLAVKO KRIVOŠIJA:

I na to računam, sigurno! (Smeh)

Ovde se strategijske stvari raspravljaju.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, mislim da bismo mogli da imenujemo generala Krivošiju na ovu dužnost?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Može.

ZORAN LILIĆ:

Da li se slažete? (Odobravanje).

Da vidimo još ovog čoveka, Šušića, sa političkih nauka. On je kod Pavla Bulatovića u Ministarstvu; sjajan čovek. Ti treba da ga pripremiš. Ali, to ćemo videti.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Šušić je dobar. Vršio sam proveru za njega meni za šefa Kabineta.

Čečović ostaje gde jeste, a ja ću uzeti Karajovića za šefa Kabineta, jer moj sadašnji šef kabineta ide u Brisel.

SLAVKO KRIVOŠIJA:

Slažem se, gospodine generale, ako Vam nešto nisam pokvario?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Niste ništa pokvarili.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nije ti on "pokvario", nego Lilić.

ZORAN LILIĆ:

Ja, zaista, nemam nijednu primedbu na rad Slavka. Mislim da je dobar i ceo taj Kabinet funkcioniše besprekorno! Oko Farkaša nije ništa sporno ovo što je Moma predložio, i oko Rakića, uz obavezu da mu rešimo stambeni problem.

MOMIR BULATOVIĆ:

Predložio bih da ne pišemo u saopštenju o Prevlaci.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ništa ne bih pisao o Prevlaci, time ništa ne dobijamo.

ZORAN LILIĆ:

Ja sam oko kadrovskih pitanja imao još nekih predloga. Da li to sada da razmatramo?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To možemo drugi put.

ZORAN LILIĆ:

Predlažem da čujemo ovo oko Prevlake, pa da završimo. Pakistan i Izrael nisu hitni. Više bih voleo da tu bude Pavle. A, drugo, mi nemamo mogućnosti za proizvodnju tih 300 tenkova.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Mislim da ste materijal oko Prevlake svi dobili.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ovo ćemo malo pogledati i prilagoditi.

ZORAN LILIĆ:

Momo, hteo sam još nešto oko kadrovskih pitanja, iako po Zakonu o Vojsci Jugoslavije to spada u nadležnost načelnika Generalštaba. Mislim da bi bilo dobro, kada postavljate komandante brigada, da se informišemo na Vrhovnom savetu. Mislim da takav zaključak ne smeta?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Gospodine predsedniče, to je mnogo. Oprostite, onda je to jedna doza uzurpacije naše, a prohodnost mala. Onda bi morali često da se sastajete.

ZORAN LILIĆ:

Zašto bi bilo sporno da se informiše Vrhovni savet odbrane da se postavlja za komandanta brigade taj i taj?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Mogu to kadgod hoćete.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Šta je u pitanju?

ZORAN LILIĆ:

Ja sam predložio da, bez obzira na Zakon o Vojsci Jugoslavije, koji daje ovlašćenje načelniku Generalštaba da postavlja i smenjuje komandante brigada itd. da ipak za to ima i odredjenu saglasnost Vrhovnog saveta odbrane. Moma kaže da je to uzurpiranje njegovih ovlašćenja.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nije to uzurpiranje, to se rešava naredbom Vrhovnog komandanta. Logično je da ta linija komandanata brigada - to je prva linija kandidata za generalska mesta. Da li je tako?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Jedna od mogućnosti je i to, ali nije glavno. Ja vama uvek predlažem najizraslije ljude i imamo ih.

Mi imamo listu pukovnika za generale. Sa te liste ja vama ovde nudim ljude. Na primer, Karajović, Čečović su sa te liste. Oni su prošli mnogo "filtera".

Ako bi vi odlučivali o tome, to bi bilo mnogo.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ne, ti odlučuješ, ko traži da mi odlučujemo.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Evo, ja ću da vas informišem koliko imamo ljudi sa onog prostora. Evo, i ovaj general je sa onog prostora.

ZORAN LILIĆ:

Ne, Krivošija je tamo rođen "u prolazu".

Imam ja mnogo sa onih prostora koji nisu tamo, a znaš da bi trebalo da budu tamo.

MOMČILO PERIŠIĆ:

U duhu toga, želeo bih da kažem sledeće, gospodine predsedniče:

Na prvom sastanku sam insistirao da oni koji su tamo rođeni idu tamo. Sada je momentalno stanje: imamo 62 čoveka sa prostora RSK i RS koji su postavljeni u nivou dužnosti komandanta brigade. Ima ih ukupno 62. Imam pregled, mogu da vam kažem imena i koje su sve dužnosti. Od toga je u Generalštabu postavljeno 29 takvih, u 1. armiji 12, u 2. armiji 1, u 3. armiji 3, u RVO i PVO 7, u Ratnoj mornarici 3, u Korpusu specijalnih jedinica 3, Centru visokih vojnih škola 2.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

U Korpusu specijalnih jedinica samo 3!?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ali, to su komandanti brigada i više.

ZORAN LILIĆ:

Ima tri komandanta, jer ima tri brigade?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

I sva tri su tvoja?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ne, komandant Gardijske brigade je odavde.

ZORAN LILIĆ:

Ne, on baš nije odavde - to je Stojimirović, on je sa Banije.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Nije, gospodine predsjedniče, odavde je.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Koga predlažeš za komandanta Specijalnog korpusa?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Moram da nadjem jednog dobrog generala. To nije bilo hitno - ja sam predložio samo ono što je hitno. Imamo Stupara, iz Zrenjanina, koji je dobar momak. ~~Da~~ to ne mogu predlagati odjednom. Vi znate, jednom sam želeo da predložim sve odjednom da rešimo, ali ste vi rekli "ne".

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ne, mi smo rekli "ne" da se na silu šalju".

MOMČILO PERIŠIĆ:

Šta ću onda s njima - da ih stavim da ne rade ništa? Neki su čak tražili da idu tamo, a mi im nismo dali, jer tamo nemaju adekvatnu dužnost, a ovde su nam preko potrebni; primera radi: u vazduhoplovstvu, informatici, lekari itd.

Jčš bih imao nešto da kažem.

Imam 148 Srba i Crnogoraca, ovde rodjenih koji su otišli tamo ili su ostali tamo. Za njih predlažem, da bismo ublažili problem njihovih porodica. Da ih rasporedim ovde i da im damo platu za njihove porodice. Takvih ima 148.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To će da napravi kaos tamo - diskriminacija onih što su odavde i onih što su odande.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Gospodine predsjedniče, nemaju s čim porodicu da prehrane. Zamislite, primaju 200 dinara, a stana nemaju, jer je službovao tamo, izgubio sve, ostao tamo, nije hteo da se razdvaja i nalaze se sada u izuzetno teškoj situaciji.

MOMIR BULATOVIĆ:

Ja sam za to da uradimo. Prvi put čujem ovu ideju - mislim da je dobra: da im damo rok, recimo, od dva mjeseca da se jave na novu formacijsku dužnost.

MOMČILO PERIŠIĆ:

To će onda da napravi "dar-mar"!

MOMIR BULATOVIĆ:

Ne, da to ostane u našim primama, da im to ne saopštavamo.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja njima mogu da nadjem mesto. Imam i 30. i 40. kadrovski centar - oni su tamo, a imam i 28. koji stvarno služi kao rasadnik za popunu školskih centara i u slučaju rata za ratne dužnosti. Znači, njih 148 mogu fiktivno da postavim, ne u jedinice, da primaju plate i da su tu. To bi bilo dobro rešenje, da ne bi nas optuživali.

MOMIR BULATOVIĆ:

To je u skladu sa našim zapisnikom i odlukom sa prošle sjednice. Mi smo rekli: "Ukida se 30. kadrovski centar, a to rasporeda na novu dužnost primaju naknadu".

MOMČILO PERIŠIĆ:

Mi smo tako i radili.

(Dalji tok sednice nije stenografisan).

(Prekinuto stenografisanje u 18,50 sati).